

خَطِ اوَّلِ پوُلُسِ بَلَدِه اِيْمَانْدَارَايِ قُرْنُتُسِ

پيشگفتار

خَطِ اوَّلِ پوُلُسِ بَلَدِه اِيْمَانْدَارَايِ شَارِ قُرْنُتُسِ بَخَاطِرِ اَزِي نُوْشْتِه شُدْ كِه دَ زَنْدَگِي و اِيْمَانِ اَمْزُو جْمَاعَتِ اِيْمَانْدَارِ بَعْضِي مُشْكِلَاتِ دَ وُجُوْدِ اَمْدُد. بُنْيَادِ جْمَاعَتِ اِيْمَانْدَارِ قُرْنُتُسِ دَ وِلَايَتِ اَخِيَا دَ وِسِيْلَه پوُلُسِ اِيْشْتِه شُدُد. شَارِ قُرْنُتُسِ، مَرْكَزِ وِلَايَتِ اَخِيَا دَ اَمِپْرَاطُورِي رُوْم، يَكِي اَز شَارَايِ نَامْدَارِ يُونَانِ بُوْد. شَارِ قُرْنُتُسِ بَخَاطِرِ اِقْتِصَادِ خُوْب، فَرْهَنْگِ بَالَه، فِساْدِ اِخْلَاقِي كَلُو و مَذْهَبِ هَايِ مُخْتَلِفِ مَشْهُورِ بُوْد.

پوُلُسِ اَز طَرِيْقِ بَعْضِي اِيْمَانْدَارَا دَ بَارِه مُشْكِلَاتِ كِه دَ جْمَاعَتِ اِيْمَانْدَارِ قُرْنُتُسِ پِيْدَا شُدُد خَبْرِ مَوْشِه. دَ حِيْنِ وَخْتِ يَكِ خَطِ اَمِ اَز طَرَفِ جْمَاعَتِ اِيْمَانْدَارِ قُرْنُتُسِ بَلَدِه شِي مِيْرَسِه كِه دَ بَارِه اِيْمَانِ و عَمَلِ اِيْمَانْدَارَايِ مَسِيْحِ نُوْشْتِه شُدُد. اوْخْتِه پوُلُسِ بَلَدِه رَاهَنْمَائِي و جَوَابِ سَوَالِ هَايِ اَزْوَا دَ بَارِه مَوْضُوْعِ هَايِ زِيْرِ تُوْرِه مَوْگِيَه:

پوُلُسِ دَ بَارِه اَمْزِي مَوْضُوْعِ هَا تُوْرِه مَوْگِيَه و نِشُو مِيْدِيَه كِه چِي رَقْمِ كِتَابِ مُقَدَّسِ دَ اَمْزِي سَوَالِ هَا جَوَابِ مِيْدِيَه.

فصل سیزده که مشهورترین فصلِ امزی خطِ آسته، بطورِ واضحِ بیانِ مونه که «مُحَبَّت»
بهترینِ تُحَفِه خُدا بِلدهِ اِنسانِ ها آسته.

فهرستِ عنوانها

دُعا و سلام (فصلِ ۱ آیه ۱)

شُکرگزاریِ پولس (۱:۴)

بے اِتفاقی دَ جماعتِ ایماندارا (۱:۱۰)

مسیح: قُدرت و حِکمتِ خُدا (۱:۱۸)

خدمتگرایِ خُدا (۱:۳)

شِناسِ دُرست از رُسولایِ مسیح (۱:۴)

فِسق و فِساد ره از بَینِ خُو دُور کُنید (۱:۵)

فِیصَلِه دعواها دَ مینکلِ پَرارونِ ایماندار (۱:۶)

جِسمِ بِلدهِ عِبادتِ خُدا آسته (۱۲:۶)

دَ باره رابِطِه زَن و شُوی (۱:۷)

دَ فِکِرِ دِیگرو بَشید و از آزادیِ خُو اِستِفادهِ غَلَطِ نَکُنید (۱:۸)

حق و اِختِیاراتِ یگِ رُسول (۱:۹)

عِبَرَت از سرگذشتِ اِسرائیل (۱:۱۰)

دِستُورا دَ باره عِبادتِ خاتُونو (۲:۱۱)

مِراسِمِ «نَانِ شامِ مَولا» (۱۷:۱۱)

یگ روح قد تُحفه های کلو (۱:۱۲)

یگ جسم قد اعضای کلو (۱۲:۱۲)

مُحَبَّت (۱:۱۳)

تُحفه های پیشگویی و توره گفتو دَ زبونای غیر (۱:۱۴)

نَظْم و ترتیب دَ جماعتِ ایماندارا (۲۶:۱۴)

دُوباره زنده شُدونِ مسیح (۱:۱۵)

دُوباره زنده شُدونِ مُرده ها (۱۲:۱۵)

جِسمِ دُوباره زنده شُده (۳۵:۱۵)

جم کدونِ کومک بلده ایماندارای ضرورتمند (۱:۱۶)

نَقسِه پولس بلده سَفرِ آینده (۵:۱۶)

سلام های آخِری (۱۹:۱۶)

دُعا و سلام

۱ از طرفِ پولس که دَ خاست-و-اراده خُدا دَ عنوانِ رَسولِ عیسیٰ مسیح کوی شُد و از طرفِ برار مو سوستنیس،^۲ بلده جماعتِ ایماندارای خُدا که دَ شارِ قُرنتس آسته، بلده کسای که دَ وسیله مسیح عیسیٰ تقدیس شُده کوی شُد تا از جُمِلِه مُقَدَّسین بشه قد تمام کسای که دَ هر جای نامِ مَولای مو عیسیٰ مسیح ره میگیره که ام مَولای ازوا و ام مَولای ازمو آسته.^۳ فیض و سلامتی از طرفِ آتِه مو خُدا و مَولا عیسیٰ مسیح نصیب شُمو شُنه.

شکرگزاری پولس

^۴ ما خدای خور همیشه بلده شمو بخاطر فیضی شکر-و-سپاس موگم که د وسیله عیسی مسیح دز مو دده شده، ^۵ چون شمو از هر نگاه د وسیله مسیح رسیده شدید، د هر توره و د هر علم، ^۶ -- امو رقم که شاهی د باره مسیح د مینکل شمو مستحکم شد -- ^۷ د اندازه که شمو از هیچ نعمت روحانی محروم نیستید د حالیکه انتظار ظهور مولای مو عیسی مسیح ره میکشید. ^۸ او ام شمو ره تا آخر استوار نگاه موکنه تا شمو د روز پس آمدون مولای مو عیسی مسیح بے عیب بشید. ^۹ خدا وفادار آسته؛ او شمو ره کوی کد که قد باچه شی مولای مو عیسی مسیح رفاقت دشته بشید.

بے اتفاقی د جماعت ایماندارا

^{۱۰} آی برارو، د نام مولای مو عیسی مسیح از شمو خواهش موئم که پگ شمو اتفاق دشته بشید و د مینکل شمو تفرقه نبشه، بلکه د یگ فکر و یگ نظر اتحاد کامل دشته بشید. ^{۱۱} چون آی برارون مه، از خانوار خلویی د باره شمو بلده از مه خبر رسیده که د مینکل شمو جنجال پیدا شده. ^{۱۲} مقصد مه ای آسته که یگ شمو موگیه: ”ما از جم پولس آستم، دیگه شمو موگیه: ”ما از جم آپولس آستم، ” یگ دیگه موگیه: ”ما از جم کیفا آستم. ” بعضی ام موگیه: ”ما از جم مسیح آستم. ” ^{۱۳} آیا مسیح تقسیم تقسیم شده؟ آیا

پولس بلده شمو د صليب ميخکوب شده؟ ^{۱۴} خدا ره شکر مونم که بغير از کريستس و گايوس ديگه هيچ کدم شمو ره غسل تعميد نددم ^{۱۵} تا هيچ کس گفته نته که د نام ازمه غسل تعميد گرفته. ^{۱۶} ارے، خانوار استيفان ره ام غسل تعميد ددم، مگم بغير امزيا ديگه د ياد مه نمييه که ما کدم کس ره غسل تعميد دده بشم. ^{۱۷} چون مسيح مره ربي نکد که غسل تعميد بدم، بلکه مره ربي کد تا خوش خبري ره اعلان کنم، و له نه قد حکمت توره گويي تا پيغام صليب مسيح بے تاثير نشنه.

مسيح: قدرت و حکمت خدا

^{۱۸} د حقيقت پيغام صليب بلده کساي که نابود شدني آسته يگ پيغام لودگي يه، مگم بلده ازمو که نجات پيدا کده، قدرت خدا آسته. ^{۱۹} چون د کتاب مقدس نوشته يه:

”دانايي آدمای دانا ره نابود مونم

و فاميدگي آدمای فاميده ره باطل مونم.“

^{۲۰} پس کجا يه دانا؟ کجا يه عالم؟ کجا يه کسي که بحث کنه دمري زمان؟ آيا خدا حکمت دنيا ره جهالت جور نکده؟ ^{۲۱} چون د مطابق حکمت خدا، دنيا از طريق حکمت خود خو خدا ره نشنخت، امزي خاطر خدا صلاح ديد که د وسيله لودگي پيغام ازمو کساي ره

که ایمان میره، نجات بديه. ^{۲۲} یهودیا معجزه طلب مونه و یونانیا د جُستجوی حکمت آسته، ^{۲۳} لیکن مو د باره مسیح که د صلیب میخکوب شد، موعظه مونی که او بلده یهودیا سنگ لخشندک آسته و بلده مردمای غیر یهود لوډگی، ^{۲۴} مگم بلده کسای که کوی شده، چی یهود بشه، چی غیر یهود، مسیح قدرتِ خدا و حکمتِ خدا آسته. ^{۲۵} چون چیزی که د باره خدا لوډگی حساب موشه، او از حکمتِ انسان کده حکیمانه تر آسته و چیزی که د باره خدا ناتوانی حساب موشه، از توانایی انسان کده قوی تر آسته.

^{۲۶} یگ نظر د وخت کوی شدون خو کنید، اوخته غدر شمو از نگاهِ انسانی دانا نبودید، غدر شمو قدرتمند نبودید و غدر شمو نفرای نامتو نبودید. ^{۲۷} مگم خدا چیزای ره که دنیا لوډه مویگه، انتخاب کد تا دانیو ره شرمنده کنه؛ و خدا چیزای ره که دنیا ضعیف حساب مویگه، انتخاب کد تا زورثوها ره شرمنده کنه. ^{۲۸} خدا چیزای ره که د نظرِ دنیا پست و حقیر آسته انتخاب کد، چیزای ره که هیچ د حساب نمیه، تا چیزای ره که د حساب مییه، د هیچ برابر کنه ^{۲۹} تا هیچ کس د حضورِ خدا د بله خو افتخار نکنه. ^{۳۰} از طریقِ خدا شمو د مسیح عیسی تعلق درید، که او از طرفِ خدا بلده ازمو حکمت، عدالت، قُدوسیت و فدییه شد. ^{۳۱} پس امو رقم که د کتابِ مقدس نوشته شده: ”هر کسی که افتخار مونه، د بله خداوند افتخار کنه.“

۲ آی برارو، وختیکه ما د پیش شمو امدم، ما قد توره های فوق العاده یا حکمت نمدم

که رازِ خدا ره بلده شمو اعلان کنم.^۲ چون ما تصمیم گرفته بودم که د مینکل شمو هیچ چیزی ره ندنم بغیر از عیسی مسیح و ای که مسیح د روی صلیب میخکوب شد.^۳ ما قد ضعف و قد ترس و لرز کلو د پیش شمو آمدم^۴ و پیغام و موعظه مه قد تورای قانع کونده و پُر حکمت قتی نبود، بلکه قد اظهار روح القدس و قدرت شی بیان شد^۵ تا ایمان شمو د بله حکمت انسان استوار نبشه، بلکه د بله قدرت خدا.

د عین حال، مو د مینکل ایماندارای بالغ از حکمت توره موگی، مگم نه از حکمت امزی عالم یا از حکمرانای امزی عالم که نابود شدنی آسته،^۷ بلکه مو از حکمت خدا توره موگی که یگ راز تاشه آسته که خدا او ره پیش از شروع عالم ها بلده شکوه-و-جلال از مو مقرر کده.^۸ هیچ کدم از حکمرانای امزی عالم ای حکمت ره نفامید، چون اگه مو فامید، مولای بزرگی-و-جلال ره د صلیب میخکوب نموکد.^۹ مگم امو رقم که د کتاب مقدس نوشته یه:

”چیزی ره که هیچ چیم ندیده و هیچ گوش نشنیده

و د فکر انسان نگشته،

امو چیز ره خدا بلده دوستدارای خو مهیا کده.“

^{۱۰}خدا امی چیزا ره دَ وسیله روح اَلْقُدس بلده ازمو بَرَمَلا کده، چُون روح اَلْقُدس تمام چیزا
 ره کُنَج-و-کاو مونه، حتی عَوْجی های رازِ خُدا ره. ^{۱۱}چُون دَ مینکلِ اِنسان ها کی میتنه
 فِکرای اِنسان ره بَدنه بَغیر از روح اِنسان که دَ وِجود شی آسته؟ امی رقم فِکرای خُدا ره ام
 هیچ کس نَمیدنه بَغیر از روح خُدا. ^{۱۲}مو ام روح دُنیا ره از خود نکده، بلکه روحی ره از
 خود کده که از خُدا آسته تا چیزای ره که خُدا دَز مو بخشیده بَدنی. ^{۱۳}و مو دَ باره امزی
 چیزا قد کلمه های توره مَوگی که دَ وسیله حِکمتِ اِنسان تعلیم دده نَشده، بلکه دَ وسیله
 روح اَلْقُدس تعلیم دده شُده؛ مو حقیقتای روحانی ره قد کلمه های روحانی بیان مَوکنی.
^{۱۴}مگم اِنسانِ نَفسانی حقیقتای روح خُدا ره قبول نَمونه، چُون بلده ازو لَوڈگی آسته و او
 نَمیتنه که اونا ره پی بُره، چراکه اونا دَ وسیله روح تَشخِیص موشه. ^{۱۵}لیکن شخص
 روحانی میتنه پگ چیزا ره تَشخِیص کُنه، ولے خود ازو دَ وسیله هیچ کس دَ آزمایش قرار
 نَمیگیره. ^{۱۶}چُون نوشته یه:

”کی آسته که فکر خُداوند ره فامیده بشه

تا او ره هِدایت بدیه؟“ هیچ کس.

مگم مو فکرِ مسیح ره دری.

۳ آی برارو، ما نَتَنِسْتُمْ قَد شُمو رَقْمی توره بُگِیم که قَد مَرْدُمایِ روحانی توره مُوگِیم، بلکه قَد شُمو رَقْمِ مَرْدُمایِ نَفسانی توره گُفْتُمْ، رَقْمِ کَسایِ که دَ ایمان خُو دَ مَسِیح نِلغَه آسته. ۲ ما دَز شُمو شِیر دَدُم، نَه خوراکِ سَخْت، چُون شُمو تَوان شی ره نَدَشْتِید و فِعلاً هِنوز ام تَوان شی ره نَدَرِید، ۳ چراکه شُمو هِنوز ام نَفسانی آسْتِید. تا وختیکه حَسادت و جَنجال دَ بَین شُمو آسته، آیا شُمو نَفسانی نِیَسْتِید و دَ مُطابِقِ رِسم-و-راهِ اِنسان رِفَتار نَمُوکُنِید؟ ۴ چُون وختیکه یگ مُوگیه: ”ما از جِم پوُلُس آسْتُمْ.“ و دِیگه مُوگیه: ”ما از جِم پوُلُس آسْتُمْ.“ آیا شُمو اِنسان هایِ نَفسانی نِیَسْتِید؟ ۵ اَخِرِ پوُلُس کیِ آسته؟ و پوُلُس کیِ آسته؟ اونا فقط خِدمتگَرایِ آسته که دَ وِسیلِه ازوا شُمو ایمان اُورِید، اُمو رَقْمِ که مَولا بَلَدِه هر کس یگ وِظِیفه دَدِه. ۶ ما کِشت کُدُم و پوُلُس آو دَد، لیکِن خُدا آسته که رُشد مِیدیه. ۷ پَس نَه کِشت کُنِنده کُدُم چِیزی آسته و نَه ام آو دِهِنده، بلکه تَنها خُدا که رُشد مِیدیه. ۸ کَسی که کِشت مُونه و کَسی که آو مِیدیه هر دُوی شی یگ مَقصد دَره و هر کُدُم شی دَ مُطابِقِ زَحمت خُو اَجْر دَ دِست مِیره. ۹ چُون مو دَ خِدمتِ خُدا هَمکارا آستی و شُمو کِشت و اَبادی خُدا آسْتِید. ۱۰ مُطابِقِ فِیضی که خُدا دَز مِه دَدِه، ما بَحِیثِ یگ اُسْتاکارِ قَابِلِ تادَوِ ره اِیشْتُمْ و یگو کس دِیگه دَ بِلَه شی اَباد مُونه. مگم هر کس باید فِکر خُو ره بَگِیره که چی رَقْمِ دَ بِلَه اَزو اَباد کُنه. ۱۱ چُون هِیچ کس نَمِیتنه که تادَوِ دِیگه بیلَه بَغِیر از تادَوِی که اِیشْتَه شُدِه؛ و اُو تادَوِ، عِیسی مَسِیح آسته. ۱۲ اگه کس دَ بِلَه امزی تادَوِ قَد طِلا، نُقره

و سنگای قیَمَتی آباد مونه یا قد چپو، خَشپَش و کاه، ^{۱۳} کار هر کس بَرَمَلا موشه، چُون اَمُو «روز» کار هر کس ره بَرَمَلا مونه، چراکه اَمُو روز قد آتَش ظاهر موشه و آتَش کار هر کس ره آزمایش مونه که چی رقم آسته. ^{۱۴} اگه چیزی که دَ بِلَه تادَو آباد شُدِه، باقی بُمَنه، آباد کُننده اجر دَ دِست میره. ^{۱۵} ولے اگه کار آباد کُننده بَسوزه، ضَرَر مونه، مگم خودِ ازو نِجات پیدا مونه، اَلبته رقم کسی که از مینکلِ آتَش تیر شُدِه بَشه. ^{۱۶} آیا نَمیدنید که شُمُو خانِه خُدا آستید و روح خُدا دَ وُجود شُمُو بُوَد-و-باش دَره؟ ^{۱۷} اگه کسی خانِه خُدا ره خراب کُنه، خُدا او ره نابود مونه؛ چُون خانِه خُدا مُقَدَّس آسته و اَمُو خانِه شُمُو آستید.

^{۱۸} هیچ کس خود خُو ره بازی ندیه. اگه کُدم کس از مینکل شُمُو خود ره دَ امزی عالم دانا فِکر مونه، او باید خود ره لَوډه قرار بدیه تا دانا شُنه. ^{۱۹} چُون حِکْمَتِ ازی دُنیا دَ پیشِ خُدا لَوډگی آسته. اَمُو رقم که دَ کِتَابِ مُقَدَّس نِوشتَه شُدِه: ”خُدا آدمای دانا ره دَ چالاکی ازوا گِرِفْتار مونه.“ ^{۲۰} و بسم مَوگیه: ”خُداوند میدنه که فِکرای دانایو پُوچ-و-بے فایده آسته.“ ^{۲۱} پس هیچ کس دَ بِلَه انسان ها افتخار نَکُنه، چُون پگ چیزا از شُمُو آسته. ^{۲۲} چی پولس، چی آپولس، چی کیفا، چی دُنیا، چی زندگی، چی مَرگ، چی حاضر و چی آینده، پگ شی از شُمُو آسته، ^{۲۳} و شُمُو از مسیح و مسیح از خُدا.

۴ پس شُمو مو ره بحیثِ خدمتگاری مسیح و آدمای پیشقدم دَ رازهایِ خُدا بِنخشید. علاوه ازی، لازمِ آسته که آدمای پیشقدم قابلِ اِعتِداد ثابتِ شُنه. ^۳ لیکن بلده ازمه ای یگ چیزی کلو ریزه آسته که دَ وسیله شُمو یا دَ وسیله یگو محکمِه انسانی قضاوتِ شُمنم. حتی خود مه دَ باره خُو قضاوتِ نَمُونُم. ^۴ چُون ما دَ خود کُدم عیبِ نَمینگرُم، ولے ای دلیلِ مَره بے گناه جورِ نَمُونه، بلکه مولا آسته که دَ باره مه قضاوتِ مَوکنه. ^۵ امزی خاطر پیش از وخت دَ باره هیچ چیز قضاوتِ نَکُنید، یعنی پیش از آمدونِ مولا که او چیزای ره که فعلاً دَ تریکی تاشه یه، دَ روشنی میره و نیتِ هایِ دلِ ها ره بَرَملا مونه. اوخته هر کسی که حقدار شی آسته از طرفِ خُدا تعریف-و-توصیفِ موشه.

۶ ای برارو، ما امی چیزا ره بطورِ مثالِ دَ باره خود خُو و دَ باره آپولس بخاطرِ از شُمو گفتُم تا از مو معنای امزی توره ره یاد بگیری که مَوگیه: ”از چیزی که نوشته شده زیاده روی نَکُنید،” تا هیچ کُدم از شُمو دَ بله یگ نفر دَ ضِدِ دیگه نفر افتخار نَکُنید. ^۷ چُون کی تُو ره از دیگرو باله تر جور کده؟ تُو چیز خیلِ دَری که دَز تُو بخشیده نشده؟ و اگه دَز تُو بخشیده شده، پس چرا رقیمِ افتخار مَوکنی که بگی دَز تُو بخشیده نشده؟ ^۸ شُمو گاه سیر شدید! شُمو گاه دولت مند شدید! شُمو واقعاً بَدونِ ازمو پادشاهی مَونید؛ و کشکه راستی پادشاهی مَوکید تا مو ام قد شُمو پادشاهی مَوکدی. ^۹ چُون ما فکر مَونُم که خُدا، مو رُسولا ره دَ

آخِر پگ بلده نُمایش قرار دده، رقم اسیرای که د بِلِه ازوا حُکمِ مرگ شُده، چراکه مو بلده دُنیا سیل جور شُدے، ام بلده ملایکه ها و ام بلده انسانا. ^{۱۰} مو بخاطرِ مسیح لَوډه آستی، مگم شُمو د مسیح دانا آستید! مو ضعیف آستی، مگم شُمو قوی! شُمو مردُمای مُحترم آستید، مگم مو خار-و-حقیر! ^{۱۱} تا امزی ساعت مو گُشنه و تُشنه آستی، کالا نَدری، لَت-و-کوب موشی، آواره-و-دربدر آستی؛ ^{۱۲} مو قد دِستای خُو سخت کار کده زحمت میکشی. وختیکه مردُم دَو-و-دَشنام میدیه، بلده ازوا خیر-و-بَرَکت طلب مَوکُنی؛ وختیکه آزار-و-اَذیت موشی، تَحْمَل مونی؛ ^{۱۳} وختیکه د بِلِه مو تَهْمَت موشه، مو قد مهربانی توره مَوگی. مو رقم خانه-جاروی دُنیا و پَسْمَنده پگ چیزا شُدے و تا امی روز ام آستے.

^{۱۴} ما ای ره نوشته نُمونم تا شُمو ره شرمنده کنم، بلکه تا رقم بچکِیچای دوست-دَشتنی خُو شُمو ره نصیحت کنم. ^{۱۵} چون حتی اگه هزاران معلِم د باره مسیح دَشته بشید، مگم آته های کلو ندرید، چراکه د وسیله عیسی مسیح از طریقِ اعلانِ خوشخبری ما آته شُمو شُدُم. ^{۱۶} امزی خاطر از شُمو خواهش مونم که از مه سرمشق بگیریید. ^{۱۷} بلده امزی مقصد تیموتائوس ره د پیش شُمو ریبی کدم. او باچه دوست دَشتنی و وفادار مه د خدمتِ مولا آسته تا راه-و-رفتار مَره د مسیح عیسی د یاد شُمو بیره، امو رقم که ما د هر جای و د هر جماعتِ ایماندارا تعلیم میدیم. ^{۱۸} مگم بعضی کسا د گُمانِ ازی که ما د پیش شُمو نمیم، کبری-و-مغرور شُدِه. ^{۱۹} لیکن ما د زودی پیش شُمو مییم اگه خاستِ مولا بشه و د او غیت نه تنها که تورای امزو آدمای کبری-و-مغرور ره پی موبرم، بلکه قُدرتِ ازوا ره ام. ^{۲۰} چون

پادشاهی خُدا دَ توره کُفتو تعلق ندره، بلکه دَ قُدرتِ عمل. ^{۲۱} کُدم شی ره خوش دَرید؟ ای
که قد سوټه-چیو بییم یا قد مُحَبَت و روح مُلایم؟

فِسق-و-فِساد ره از بَین خُو دُور کُنید!

۵ دَ حقیقت خبر رَسیده که دَ مینکل شُمو فِسادِ اخلاقی و جُود دَره و او ام رقمی که
حتی دَ مینکل بُت پَرستا و جُود ندره؛ چُون شِنیدیم که یگ نفر قد خاتونِ آتِه خُو خاو مونه.
^۲ و شُمو ام دَ ای باره اِفْتخار مُوکُنید. آیا شُمو نَباید ماتم بَگیرید و کسی ره که امی کار ره
کده از مینکل خُو بُر کُنید؟ ^۳ چُون اِگرچه ما دَ جِسم دَ اُونجی حاضر نیسْتُم، مگم دَ روح قد
شُمو حاضر اَسْتُم و رقمِ شَخصِ حاضر دَ باره کسی که امی کار ره کده حُکم خُو ره ^۴ دَ نام
مَولای مو عیسی صادر کدیم. پس وختیکه شُمو جَم مُوشید و روح مه قد قُدرتِ مَولای
مو عیسی دَ اُونجی حاضر مُوشه، ^۵ اوخته امی آدم بلده نابُود شُدونِ نَفس خُو دَ شَیطو
تسلیم شنه تا روح شی دَ روزِ مَولا عیسی نِجات پیدا کُنه. ^۶ اِفْتخار کدون شُمو خُوب
نیسته. آیا نَمیدنید که کم وَری خَمیرمایه تمام خَمیر ره میرسنه؟ ^۷ پس خود ره از خَمیرمایه
کُهنه پاک کُنید تا خَمیر تازه بشید، اُمو رقم که شُمو واقعاً بَدونِ خَمیرمایه اَسْتید؛ چُون
مسیح باره عیدِ پَصَحِ مو قُربانی شُده. ^۸ اُمزی خاطر بیید که عید ره جشن بَگیری، مگم نه
قد خَمیرمایه کُهنه که خَمیرمایه بدی و شرارت اَسته، بلکه قد نانِ بَدونِ خَمیرمایه که
صداقت و راستی اَسته. ^۹ ما دَ یگ خط خُو بلده شُمو نِوشته کُدم که قد مردُمای فاسِق

شِشت-و-بَرَخاست نَكْنِید. ^{۱۰} ولے مقصد مه هرگز ای نَبود که قد مردُم فاسِق امزی دُنیا یا طمعکارا یا زورگیرا و یا بُت پَرستا شِشت-و-بَرَخاست نَكْنِید، چُون دَزی حِساب شُمو باید ازی دُنیا بُر شُنید. ^{۱۱} مگم آلی بلده شُمو نوشته مُونم که هر کسی که خود ره برارِ ایماندار مُوگیه، ولے فاسِق، طمعکار، بُت پَرست، بد زیو، شرابخور یا دُز آسته، قد شی شِشت-و-بَرَخاست نَكْنِید؛ قد امزی رقم آدم حتی نان ام نَخورید. ^{۱۲} چُون دَز مه چی غَرَض که دَ باره کسای که از جماعتِ ایماندارا بُرو آسته قضاوت کُنم؟ آیا شُمو نَباید دَ باره کسای که داخلِ جماعتِ ایماندارا آسته، قضاوت کُنید؟ ^{۱۳} ولے دَ باره کسای که از جماعتِ ایماندارا بُرو آسته، خُدا قضاوت مُوکنه. پس امو آدم شَریر ره از مینکل خُو بُر کُنید.

فِیصله دعوا ها دَ مینکلِ برارونِ ایماندار

۶ وختیکه کُدم کس از مینکل شُمو دَ خِلافِ دِیگه شُمو دعوا دَشته بَشه، چطور او جُرأت مُوکنه که دعوا ی خُو ره دَ محکمه پیشِ قاضی های بے انصاف بُره، نه دَ پیشِ مُقَدَّسین؟ ^۲ آیا شُمو نَمیدنید که مُقَدَّسین دَ آخِر زمان دُنیا ره قضاوت مُوکنه؟ پس اگه دُنیا باید دَ وسیله از شُمو قضاوت شُنه، آیا شُمو لیاقتِ ازی ره نَدرید که دَ باره قضیه های ریزه فِیصله کُنید؟ ^۳ آیا شُمو نَمیدنید که مو دَ آخِر زمان ملایکه ها ره قضاوت مُوکنی؟ اگه مُوکنی، قضیه های روزمره هیچ چیز نیسته! ^۴ پس وختیکه قضیه های روزمره دَرید، آیا کسای ره بحیثِ قاضی تعیین مُونید که دَ نظرِ جماعتِ ایماندارا خار-و-حَقیر حِساب

مُوشه؟ ^۵ ما ای ره مُوگم تا شمو شرمنده شنید. آیا د مینکل شمو یگ آدم دانا ام وجود ندره که بتنه د بین برارون ایماندار فیصله کنه؟ ^۶ بلکه یگ برار د ضد دیگه برار د محکمه موره و او ام د پیش بے ایمانا! ^۷ د حقیقت دشتون امی رقم دعوا ها قد یگدیگه بلده شمو یگ شکست آسته. چرا ازی کده ظلم ره قبول نمونید؟ چرا ازی کده نمیلید که بازی بُخورید؟ ^۸ برعکس خودون شمو ظلم مونیید و بازی میدید؛ او ام برارون ایماندار ره! ^۹ آیا شمو نمیدنید که بدکارا وارث پادشاهی خدا نموشه؟ خود ره بازی ندید، چراکه فاسقا، بُتپرستا، زناکارا، باچه بے ریشا، لواطگرا، ^{۱۰} دُزا، طمعکارا، شرابخورا، بد زبونا و زورگیرا وارث پادشاهی خدا نموشه. ^{۱۱} بعضی از شمو امی رقم آدما بُودید، مگم غُسل دده شده مُقدّس شدید و د نام مولا عیسیٰ مسیح و د وسیله روح خدای مو عادل شدید.

جِسْمِ بَلَدِه عِبَادَتِ خُدا آسته

^{۱۲} تمام چیزا بلده مه روا آسته، مگم تمام چیزا فایده مند نیسته. تمام چیزا بلده مه روا آسته، مگم نمیلیم که یگو چیز د بله مه حاکم شنه. ^{۱۳} خوراک بلده گوره آسته و شکم بلده خوراک، مگم خدا ام ای ره و ام او ره نابود مونه. جِسْمِ اِنسان بلده زناکاری نیسته، بلکه بلده مولا آسته و مولا بلده جِسْمِ. ^{۱۴} خدا قد قدرت خو مولا عیسیٰ ره دُوباره زنده کد و مو ره ام د آخر زمان زنده موکنه. ^{۱۵} آیا شمو نمیدنید که جِسْمِ های شمو اعضای جِسْمِ مسیح آسته؟ پس آیا روا آسته که اعضای جِسْمِ مسیح ره گرفته اعضای جِسْمِ فاحشه جور

کنم؟ هرگز نه! ^{۱۶} آیا شمو نمیدنید که هر کسی که قد فاحشه یگجای شنه، قد ازو یگ جسم موشه؟ چون کتاب مقدس مویکه: ”هر دوی شی یگ جسم موشه.“ ^{۱۷} لیکن کسی که قد مولا یگجای شنه، روح شی قد روح ازو یگ موشه. ^{۱۸} از زناکاری دور دوتا کنید. هر گناه دیگه ره که انسان انجام میدیه برو از جسم شی آسته، مگم زناکار د ضد جسم خو گناه موکنه. ^{۱۹} آیا شمو نمیدنید که جسم شمو جایگاه روح القدس آسته که دز شمو وجود دره که او ره از خدا یافتید و شمو دیگه صاحب جسم خو نیستید، ^{۲۰} چون شمو د یگ قیمت خریده شدید؟ امزی خاطر خدا ره قد جسم خو بزرگی-و-جلال بدید.

د باره رابطه زن و شوی

۷ آلی د باره چیزای که بلده ازمه نوشته کده بودید: ”بلده مرد خوب آسته که د خاتو دست نزنه.“ ^۲ لیکن بخاطر پیشگیری از فساد اخلاقی، هر مرد باید از خود خو خاتو داشته بشه و هر خاتو از خود خو شوی. ^۳ شوی باید حق زن-و-شویی خاتون خو ره آدا کنه و امی رقم خاتو ام حق زن-و-شویی شوی خو ره آدا کنه. ^۴ خاتو اختیار جسم خو ره ندره، بلکه شوی شی دره؛ امی رقم شوی ام اختیار جسم خو ره ندره، بلکه خاتون شی دره. ^۵ یگدیگه خو ره از حق زن-و-شویی محروم نکنید سوای که رضایت هر دو طرف بلده یگ وخت معین بشه تا خودون ره وقف دعا کنید؛ ولے بعد ازو دوباره یگجای شنید، نشنه که شیطو شمو ره بخاطر حاکم نبودو د بله نفس شمو، وسوسه کنه. ^۶ امی ره ما موگم بطوری که

جایز آسته، نه بطوری که حکم کنم. ^۷ کشکه تمام مردم رقم ازمه موبود. مگم هر کس تحفه خاص از طرف خدا دَره، یگ نفر یگ رقم و دیگه نفر دیگه رقم.

^۸ د نفرای مجرد و خاتونوی بیوه موگیم که بلده ازوا خوب آسته که مجرد بمنه، امو رقم که ما آستم. ^۹ ولے اگه نمیتنه که د بله نفس خو حاکم بشه، اونا باید توی کنه، چون توی کدو از سوختو د آتیش شهوت کده بهتر آسته. ^{۱۰} بلده کسای که توی کده یه، اینی حکم ره میدیم، نه خود مه بلکه مولا حکم میدیه که خاتو باید از شوی خو جدا نشنه. ^{۱۱} ولے اگه جدا موشه، او باید مجرد بمنه یا دوباره قد شوی خو آشتی کنه؛ شوی ام باید خاتون خو ره خط ندیه. ^{۱۲} بلده دیگرو ما موگم، نه مولا، که اگه کدم کس از مینکل برارو خاتون بے ایمان دَره و امو خاتو راضی آسته که قد ازو زندگی کنه، او برار نباید او ره خط بدیه. ^{۱۳} امی رقم اگه یگ خاتو شوی بے ایمان دَره و امو مرد راضی آسته که قد ازو زندگی کنه، او خاتو نباید او ره خط بدیه. ^{۱۴} چون شوی بے ایمان د وسیله خاتون خو مقدس موشه و خاتون بے ایمان د وسیله شوی ایماندار خو مقدس موشه. د غیر ازی اولادای شمو ناپاک موبود، لیکن آلی اونا مقدس آسته. ^{۱۵} ولے اگه نفر بے ایمان بخایه جدا شنه، بیل که جدا شنه؛ چون د ای صورت برار یا خوار ایماندار دیگه د بند نیسته. مگم خدا مو ره بلده صلح-و-سلامتی کوی کده. ^{۱۶} چون ای خاتو، تو چی میدنی، شاید تو باعث نجات شوی خو شنی؟ یا تو ای مرد، چی میدنی، شاید تو باعث نجات خاتون خو شنی؟

^{۱۷} دَ هَر حال، اُمُو رَقْم کِه مَولا دَ هَر کَس نَصیب کَدِه و اُمُو رَقْم کِه خُدا کُوی کَدِه، اُو اُمُو رَقْم زِندگی کُنِه. اینمی حُکم مِه بَلدِه تَمَامِ جَماعت های ایماندارا آستِه. ^{۱۸} اگِه یِگو کَس دَ غَیْتیکِه دَ پادشاهی خُدا کُوی شُدِه، خَتَنه شُدِه بُوَدِه، اُو دَ اَمزُو حالت بُمَنه. و اگِه یِگو کَس دَ وختِ کُوی شُدون خُو ناخَتَنه بُوَدِه، اُو خَتَنه نَشَنه. ^{۱۹} خَتَنه شُدو چِیزی نِیستِه و ناخَتَنه شُدو اَم چِیزی نِیستِه، بَلکِه اِطاعت کدو از احکامِ خُدا مُهَم آستِه. ^{۲۰} پس هر کس دَ هر حالتی کِه کُوی شُدِه، دَ اَمزُو حالت باقی بُمَنه. ^{۲۱} آیا وختیکِه خُدا تُو ره کُوی کد، غُلام بُوَدی؟ دَ فِکر شی نَبَش؛ لیکِن اگِه مِیْتَنی کِه آزاد شُنی، از فرصتِ اِستِفاده کُو. ^{۲۲} چُون کسی کِه دَ وختِ غُلامی دَ و سِیلِه مَولا کُوی شُدِه، اُو آزاد شُدِه مَولا آستِه. و اَمی رَقْم کسی کِه دَ غَیتِ آزادی کُوی شُدِه، اُو غُلامِ مَسِیح آستِه. ^{۲۳} شُمُو دَ یِگ قِیمَت خَریده شُدید؛ پس غُلامِ اِنسان ها نَشَنید. ^{۲۴} پس آیِ پَرارو، هر کُدَم شُمُو دَ هر حالتِ کِه کُوی شُدید، دَ اَمزُو حالت دَ حُضُورِ خُدا باقی بُمَنید.

^{۲۵} دَ بارِه دُخترِونِ خانِه ما کُدَم حُکم از طرفِ مَولا نَدَرُم؛ ولِه بَحیثِ کسی کِه دَ و سِیلِه رَحمتِ مَولا قَابِلِ اِعْتِمادِ اَسْتُم، ما نَظَر خُو ره مُوگِیم. ^{۲۶} ما فِکر مُونُم کِه بخاطرِ شرایطِ خَرابِ زَمانِ حاضِر، بَلدِه اِنسان اَمی خُوب بَشِه کِه هر رَقْم کِه آستِه اُمُو رَقْم بُمَنه. ^{۲۷} آیا دَ بِنَدِ خاتُو اَسْتی؟ پُشتِ جِدا شُدو نَگَرَد. آیا دَ بِنَدِ خاتُو نِیستِی؟ پُشتِ خاتُو گِرِفْتو نَگَرَد. ^{۲۸} لیکِن اگِه توی کُنی گُناه نَمونی؛ و اگِه یِگ دُخترِ خانِه توی کُنِه، اُو اَم گُناه نَمونه. مَگَم کَسای کِه توی مُوکُنِه، اُونَا دَ ای زِندگی دَ مُشکِلاتِ گِرِفْتار مُوشِه و ما مِیخائِم کِه شُمُو

ره از مُشکِلات دُور نِگاه کُنم. ^{۲۹} اَی پِراو، مقصد مه اِی آسته که وخت کم مندِه. ازی
 اُسو، حتی کسای که خاتُو دَره اونا باید رقمی بَشه که بُگی خاتُو ندره. ^{۳۰} کسای که ماتم
 مونه رقمی بَشه که بُگی ماتم نمونه. کسای که خوشحال آسته، رقمی بَشه که بُگی
 خوشحال نیسته. کسای که خریدار یگو چیز آسته، رقمی بَشه که بُگی صاحب امزو چیز
 نیسته ^{۳۱} و کسای که چیزای ازی دُنیا ره استفاده مونه، رقمی بَشه که بُگی استفاده
 نموکنه، چراکه شکلِ فعلی امزی دُنیا از بین رفتنی آسته. ^{۳۲} ما میخایم که شمو از
 تشویش دُور بشید. آدمِ مُجرَد د باره کارای مولا فکر مونه که چی رقم رضایتِ مولا ره
 حاصل کنه، ^{۳۳} لیکن آدمِ توی کده د باره کارای دُنیا فکر مونه که چی رقم خاتون خُو ره
 خوش کنه؛ ^{۳۴} او د دوراهی بند آسته. د عینِ رقم، خاتونِ مُجرَد و دُخترِ خانه ام د باره
 کارای مولا فکر مونه تا د جسم و روح خُو پاک-و-مُقَدَّس بَشه. مگم خاتونِ توی کده د
 باره کارای ازی دُنیا فکر مونه تا شوی خُو ره خوش کنه. ^{۳۵} ما امی چیزا ره بلده فایده
 شمو موگم؛ ابطور نیسته که کدم قید-و-بند د بله شمو قرار بدم، بلکه میخایم که شمو
 بطوری که مناسب آسته زندگی کُنیِد و بدونِ موانع خود ره بلده خدمتِ خداوند وَقِف کُنیِد.
^{۳۶} اگه کدم کس فکر موکنه که رفتارِ ازو د برابرِ نامزاد شی مناسب نییه، و اگه دُختر د حد
 بُلوغ رسیده و باچه فکر مونه که توی کنه، امو رقم که میخایه توی کنه؛ ای گناه نیسته.
 بیلید که اونا توی کنه. ^{۳۷} ولے اگه کدم کس د تصمیم خُو محکم آسته و مجبوریت ندره،
 بلکه د بله نفس خُو حاکم آسته و د دل خُو تصمیم گرفته که قد نامزاد خُو توی نکنه، او
 کارِ خُو موکنه. ^{۳۸} پس کسی که قد نامزاد خُو توی موکنه، کارِ خُو موکنه؛ مگم کسی

که توی نَموکنه، اُو کارِ خُوپترِ مونه. ^{۳۹} یگ خاتو تا وختی دَ بِنَدِ شوی خُو آسته که شوی شی زنده یه؛ ولے اگه شوی شی بُمَره، اُو آزاد آسته که قد هر کس که دل شی شنه توی کنه، لیکن تنها قد کسی که دَ مولا ایمان دَره. ^{۴۰} ولے دَ نظرِ ازمه اگه امو رقم که آسته بُمَنه، خوشحالتَرِ زندگی مونه؛ و ما فکرِ مُونم که ما ام روحِ خُدا ره دَرَم.

دَ فکرِ دیگرو بشید و از آزادی خُو استفادِه غلط نکنید

▲ اَلی دَ باره خوراک های که دَ بُت ها قُربانی موشه: مو میدنی که «پگ مو دانایی دَری.» دانایی مِیتنه باعثِ کبر-و-غرور شنه، مگم مُحَبَّتِ آباد مَوکنه. ^۲ اگه کُدم کس فکرِ مونه که یگو چیز ره میدنه، اُو هنوز اموطور که لازم آسته نَمیدنه. ^۳ مگم کسی که خُدا ره دوست دَره، اُو دَ وسیله خُدا شَنخته شُدِه. ^۴ پس، دَ باره خوردونِ خوراک های که دَ بُت ها قُربانی موشه، مو میدنی که دَ دُنیا بُت هیچ چیز نیسته و بَغیر از خُدا یگانه دیگه خُدا وجود ندره. ^۵ اگرچه چیزای دَ آسمو و دَ زمی آسته که مردُم اونا ره خُدا مَوگیه - دَ حقیقتِ غَدَرِ خُدايو و غَدَرِ مولايو بلده ازوا وجود دَره - ^۶ لیکن بلده ازمو

یگ خُدا وجود دَره یعنی آته آسمانی

که تمام چیزا دَرُو تعلق دَره و مو بلده ازو زندگی مَوکنی،

که پگ چیزا د وسیله ازو آست شد و مو د وسیله ازو وجود دری.

^۷ مگم پگ مردم ای دانایی ره ندره، چون بعضی کسا د اندازه قد بُت ها عادت کده که تا آلی ره خوراک ره د عنوان قربانی بُت ها مُوخوره و ازی که وجدان ازوا ضعیف آسته نجس موشه. ^۸ لیکن خوراک، مو ره د خدا نزدیک نمونه، چراکه د خوردون شی مو خوبتر نموشی و د ناخوردون شی بدتر نموشی. ^۹ مگم احتیاط کنید که ای آزادی شمو باعث لخشیدون مردمای ضعیف نشنه. ^{۱۰} چون اگه کدم کس تو ره که دانا آستی بنگره که د بُت‌خانه سر دسترخو شسته، ازی که وجدان ازو ضعیف آسته، آیا او تشویق نموشه که از قربانی بُت ها بخوره؟ ^{۱۱} پس د وسیله دانایی ازتو امو برار ضعیف که مسیح بلده شی مُرد، تباه موشه. ^{۱۲} و امی رقم وختیکه شمو د حق برارون ایماندار گناه مونیید و د وجدان ضعیف ازوا ضرر میرسنید، د حقیقت شمو د ضد مسیح گناه مونیید. ^{۱۳} امزی خاطر، اگه خوراکی که د بُت ها قربانی شده باعث لخشیدون برار ایماندار مه شنه، ما هرگز امزی رقم گوشت نمُوخورم تا باعث لخشیدون برار خو نشنم.

آیا ما آزاد نیستیم؟ آیا ما رسول نیستیم؟ آیا ما مولای مو عیسیٰ ره ندیدیم؟ آیا شمو

ثمر کار مه د مولا نیستید؟^۲ حتی اگه بلده دیگر و رسول نبشیم، کم از کم بلده از شمو

استم، چرا که شمو مهر رسالت مه د راه مولا استید.^۳ دفاع مه د برابر کسای که مره

آزمایش موکنه اینی استه: آیا مو حق نداری که بخوری و وچی کنی؟^۵ آیا مو حق نداری

که یگ خوار ایماندار ره د عنوان خاتو گرفته قد خو ببری، رقم دیگه رسولا و برارون مولا

و کیفا؟^۶ یا که تنها ما و برنابا حق نداری که از کار دست بکشی؟^۷ کی استه که از خرج-

و-مصرف خود خو عسکری کنه؟ کی استه که تاگ انگور بشنه و از میوه شی نخوره؟ یا

کی استه که یگ رمه ره بچرنه و از شیر شی وچی نکنه؟^۸ آیا ما امی توره ره از نگاه

انسانی موگم؟ آیا شریعت ام امی ره نه موگیه؟^۹ چون د شریعت موسیٰ نوشته شده: "دان

گاو ره د غیت جغول کدو بسته نکو." آیا خدا د فکر گاوو استه؟^{۱۰} یا ای ره کلوتر بخاطر

ازمو موگه؟ آرے، ای بلده ازمو نوشته شده، چون کسی که قلبه مونه باید د امید قلبه

کنه و کسی که جغول مونه باید د امید گرفتون حصه خو بشه.^{۱۱} اگه مو تخم روحانی ره

د مینکل شمو کشت کدے، آیا ای زیاده طلبی استه که مو حاصل مادی از شمو درو

کنی؟^{۱۲} اگه دیگر و ای حق ره دره که د حاصل مادی شمو شریک بشه، آیا مو کلوتر

شریک نبشی؟ مگم مو ازی حق خو استفاده نکدے، بلکه هر چیز ره تحمل مونی تا مانع

پیشرفت خوشخبری مسیح نشنی.^{۱۳} آیا شمو نمیدید که کسای که د خانه خدا کار

مُوکَنه، اونا خوراک خُو ره از خانه خُدا دَ دست ميره و کسای که دَ قُربانگاه خدمت
 مُوکَنه، از قُربانگاه حِصّه خُو ره ميگيره؟^{۱۴} و امی رقم، مولا حُکم کده که کسای که
 خوشخبری ره اعلان مُوکَنه خرج-و-مَصْرَفِ زِندگي خُو ره از اعلان کدون خوشخبری دَ
 دست بیره.^{۱۵} ليکن ما از هيچ کُدم امزی حق ها اِستفاده نکديم و امی خط ره ام بلده ازی
 نوشته نَمونم که امی چيزا دَ حق ازمه انجام شنه؛ چُون بلده مه مرگ ازی کده بهتر آسته
 که کُدم کس اِفتخارات مَره باطل کنه.^{۱۶} اگه ما خوشخبری ره اعلان مُونم، ما نَميتنم که
 بلده ازی فخرفروشی کنم، چُون مسئُوليت دَ عَهده مه ايشته شُده که اعلان کنم؛ و وای دَ
 حال مه اگه خوشخبری ره اعلان نکنم!^{۱۷} چُون اگه ای کار ره دَ رضای خُو کنم، اجر
 نصيب مه موشه، ليکن اگه رضای مه نبشه، باز ام يگ وظيفه آسته که دَ عَهده مه ايشته
 شُده.^{۱۸} پس اجر مه چی آسته؟ فقط اينی آسته که وختی خوشخبری ره اعلان مُونم، او ره
 مُفت-و-رايگان اعلان کنم و از حق خُو دَ اعلان کدون خوشخبری اِستفاده نکنم.

^{۱۹} چُون اگرچه ما از غلامی پگ آزاد آستم، و له ما خود ره غلام پگ جور کديم تا تعداد
 کلوتر ره دَ مسيح جذب کنم.^{۲۰} قد يهوديا رقم يهودی شُدم تا يهوديا ره جذب کنم. قد
 آدمای تابع شريعت رقم کسی شُدم که تابع شريعت آسته تا آدمای تابع شريعت ره جذب
 کنم؛ اگرچه خود مه تابع شريعت نيستم.^{۲۱} قد نفرای بے شريعت رقم يگ آدم بے شريعت
 شُدم -- اگرچه ما دَ پيش خُدا بے شريعت نيستم، بلکه تابع شريعت مسيح آستم -- تا مردُم
 بے شريعت ره جذب کنم.^{۲۲} قد مردُم ضعيف، ضعيف شُدم تا مردُم ضعيف ره جذب کنم.

خُلاصه قد هر کس هر چیز شُدَم تا از هر طریق بعضی ها ره نجاتِ بدیم. ^{۲۳} ما تمام کارا ره بخاطرِ پیشرفتِ خوشخبری انجام میدیم تا دَ برکت های شی شریک شُنم.

^{۲۴} آیا شمو نمیدیدید که دَ مُسابقه دَویش پگ مُودوه، لیکن تنها یگ نفر جایزه ره میگیره؟ شمو ام رقمی بُدوید که جایزه ره بُبرید. ^{۲۵} تمام کسای که دَ مُسابقه حصه میگیره، اونا دَ هر چیز نظم ره برقرار نگاه مُوکنه؛ اونا ای کار ره مُونه تا یگ تاج از بین رفتنی ره حاصل کنه، لیکن مو تاج از بین نرفتنی ره حاصل مونی. ^{۲۶} پس ما رقمی مُودوم که به هدَف نیستیم؛ و رقمی مُشت میزنم که دَ هوا مُشت نمیزنم؛ ^{۲۷} بلکه ما جسم خو ره خار کده زیر فرمان خو نگاه موم؛ نشنه که بعد از وَعظ کدو دَ دیگرو خود مه امزو تاج محروم شُنم.

عِبَرَت از سرگذشتِ اسرائیل

۱۰ آی برارو، ما نمیخایم که شمو ازی به خبر بشید که بابه کلونای مو پگ شی دَ تی اُور بود و تمام ازوا از دریا تیر شد ^۲ و پگ ازوا دَ وسیله موسی دَ اُور و دَ دریا تعمید گرفت ^۳ و پگ شی از یگ خوراکِ روحانی خورد ^۴ و از یگ وچی کدنی روحانی وچی کد؛ چون اونا از قاده روحانی وچی کد که از پشتِ ازوا میمد و اوقاده مسیح بود. ^۵ لیکن خُدا از غدرِ ازوا راضی نبود، امزی خاطر جسدِ ازوا دَ بیابو پورته شد. ^۶ تمام امزی چیزا رُخ دَد تا بلده ازمو نمونه های عِبَرَت بشه تا مو رقمِ ازوا الی دَ آرزوی شرارت-و-بدی نبشی.

^۷ بُت پَرست نَشْنِيد، مِثْلِ كِه بَعْضِي ازوا شُد، اَمُو رَقْم كِه دَ كِتَابِ مَقَدَّسِ نُوِشْتِه شُدِه: "قَوْمِ شِشْت كِه بُوخوره و وُچِي كُنه و باله شُد كِه خَرَمَسْتِي كُنه." ^۸ "مو نَبَايد زِناكارِي كُنِي، رَقْمِي كِه بَعْضِي ازوا كد و دَ يِگ روز بِيست و سِه هزار نفر كُشْتِه شُدِه اُفْتَد." ^۹ "مو نَبَايد مَسِيح ره آزمايش كُنِي، رَقْمِي كِه بَعْضِي ازوا كد و دَ وَسِيْلِه مار ها نابُود شُد." ^{۱۰} "و نه ام نِقِ نِقِ كُنِيد، رَقْمِي كِه بَعْضِي ازوا كد و دَ وَسِيْلِه نابُود كُنِنْدِه نابُود شُد." ^{۱۱} "امِي چِيْزا قَد ازوا رُخ دَد تا نَمُونِه عِبْرَت بَشِه و نُوِشْتِه شُد تا مو ره هِدَايَت كُنه، مو كَسَاي ره كِه زَمَان هاي آخِر دَز مو رَسِيْدِه." ^{۱۲} "پس كَسِي كِه فِكْر مُونِه قايم-و-اَسْتوار اَسْتِه، اُو هُوَش خُو ره بَگِيْرِه كِه نَفْتِه." ^{۱۳} "هِيچ آزمايش دَ بِلِه شُمُو نَمَدِه كِه بِلْدِه اِنْسَان عَادِي نَبَشِه. مِگَم خُدا وفادار اَسْتِه و نَمِيْلِه كِه شُمُو از حِدِ تُوَان خُو كَلُو آزمايش شُنِيد، بَلَكِه قَد آزمايش قَتِي يِگ راهِ دُوْتا ره ام آماده مُونِه تا شُمُو بَتْنِيد اُو ره تَحْمَل كُنِيد."

^{۱۴} "پس آي عزيزاي مه، از بُت پَرسْتِي دُور دُوْتا كُنِيد." ^{۱۵} "ما رَقْمِي توره مُوگَم كِه بُوگِي قَد مَرْدُمَاي دانا توره مُوگَم؛ خودون شُمُو دَ بارِه چِيْزاي كِه مُوگِيْم قضاوت كُنِيد." ^{۱۶} "آيا اَمُو جام بَرَكْت كِه مو بِلْدِه شي شُكْرگُزاري مُونِي، شَرِيك شُدو دَ خُونِ مَسِيح نِيَسْتِه؟ و ناني ره كِه تُوْتِه مُونِي، شَرِيك شُدو دَ جِسْمِ مَسِيح نِيِيِه؟" ^{۱۷} "ازي كِه يِگ نان وُجود دَرِه، مو ام باوُجود كِه كَلُو اَسْتِي، يِگ جِسْمِ اَسْتِي، چُون پِگ مو دَ يِگ نان شَرِيك موشي." ^{۱۸} "دَ بارِه قَوْمِ اِسْرَائِيلِ فِكْر كُنِيد: آيا اُو كَسَاي كِه قُرْبَانِي ها ره مُوخوره، دَ قُرْبَانِگاهِ شَرِيك نِيَسْتِه؟" ^{۱۹} "پس مقصد مه چي اَسْتِه؟ آيا اي كِه بُت كُدَم چِيْز اَسْتِه، يا اي كِه قُرْبَانِي بِلْدِه بُت يِگو"

چیز آسته؟ ^{۲۰} نه! بلکه مقصد مه ای آسته که چیزی ره که بُت پرستا قربانی مونه، اونا بلده جنیات قربانی مونه، نه بلده خدا؛ و ما نمیخایم که شمو شریک جنیات بشید. ^{۲۱} شمو نمیتینید که ام از جام مولا وچی کنید و ام از جام جنیات. امچنان شمو نمیتینید که ام د دسترخون مولا شریک بشید و ام د دسترخون جنیات. ^{۲۲} آیا مو میخاهی که غیرت مولا ره د شور بیری؟ آیا مو ازو کده قوی تر آستی؟

^{۲۳} تمام چیزا جایز آسته، مگم تمام چیزا فایده مند نیسته. تمام چیزا روا آسته، لیکن تمام چیزا آباد نموکنه. ^{۲۴} هیچ کس د پشت فایده خود خو نگرده، بلکه د پشت فایده دیگر و بگرده. ^{۲۵} هر چیزی که د قصابی سودا موشه بخورید و بخاطر آسودگی وجدان خو هیچ سوال نکنید. ^{۲۶} چون «زمی و هر چیزی که د منه شی یه از خداوند آسته.» ^{۲۷} اگه کدم آدم بے ایمان شمو ره مهمو موکنه و شمو ام میخاهید که بورید، هر چیزی که پیش روی شمو ایشته شد بخورید و بخاطر آسودگی وجدان خو هیچ سوال نکنید. ^{۲۸} ولے اگه کدم کس بلده شمو بگه: «ای گوشت از قربانی بُت آسته.» اوخته بخاطر امزو آدم که شمو ره خبردار کده و بخاطر آسودگی وجدان نخورید. ^{۲۹} مقصد مه وجدان از شمو نییه، بلکه وجدان امزو آدم دیگه آسته؛ چون چرا وجدان کس دیگه د باره آزادی مه قضاوت کنه؟ ^{۳۰} اگه ما یگو خوراک ره قد شکرگزاری موخورم، چرا بخاطر چیزی که خدا ره شکر کدم، د باره مه بدگویی شنه؟ ^{۳۱} پس چی موخورید، چی وچی مونید یا هر چیزی دیگه ره انجام میدید، پگ شی ره بلده بزرگی-و-جلال خدا انجام بدید. ^{۳۲} باعث لخشیدون یهودیا، یونانیا

و جماعتِ ایماندارای خُدا نَشْنِید، ^{۳۳} اُمُو رِقْم که ما کوششِ مُونَم که پگ ره دَهر کاری که انجامِ مِیدِیْم راضی کُنَم؛ ما دَ پُشتِ فایدهِ خود خُو نَمِیگَرَدَم، بَلکِه دَ پُشتِ فایدهِ غَدَر کسای دِیگِه مِیگَرَدَم تا اُونَا نِجاتِ پَیدا کُنِه.

۱۱ پس، از مه سَرْمَشَق بَگِیْرِید، اُمُو رِقْم که ما از مَسِیح سَرْمَشَق مِیگِیْرَم.

دَسْتُورا دَ بارِه عِبادتِ خاتُونو

^۲ ما شُمو ره تَعْرِیف-و-تَوَصِیف مُونَم، چَراکِه دَهر چیز مَرِه یاد مُونِید و رِسم ها-و-مُقَررات ره اُمُو رِقْم که دَز شُمو تَسْلِیم کُدَم، نِگاه مُونِید. ^۳ مِگَم ما مِیخائِیم شُمو بَدَنِید که سَرِ هَر مَرَد، مَسِیح اَسْتِه، سَرِ هَر خاتُو، مَرَد اَسْتِه و سَرِ مَسِیح، خُدا اَسْتِه. ^۴ هَر مَرَدی که قَد سَرِ پُوث دُعا یا پِیشگویی کُنِه، اُو سَرِ خُو ره بَ حُرْمَت مُوکُنِه. ^۵ اُمی رِقْم هَر خاتُونی که قَد سَرِ لُچ دُعا یا پِیشگویی کُنِه، اُو ام سَرِ خُو ره بَ حُرْمَت مُوکُنِه؛ اِی کار مِثِلِ ازی اَسْتِه که سَرِ خُو ره کَل کَدِه بَشِه. ^۶ اگِه یِگ خاتُو سَرِ خُو ره پُوث نَمونِه، باید مَوی خُو ره ام قِیچی کُنِه، ولِه اگِه قِیچی کَدو یا کَل کَدونِ مَوی بَلدِه یِگ خاتُو رَسوایی اَسْتِه، اُو باید سَرِ خُو ره پُوث کُنِه. ^۷ مَرَد نَباید سَرِ خُو ره پُوث کُنِه، چُون اُو مِثِلِ و جَلالِ خُدا اَسْتِه؛ لِیکِن خاتُو جَلالِ مَرَد اَسْتِه. ^۸ چُون مَرَد از زَن دَ و جُود نَمَدِه، بَلکِه زَن از مَرَد دَ و جُود اَمَدِه. ^۹ و امچنان مَرَد بَلدِه زَن خَلقِ نَشُدِه، بَلکِه زَن بَلدِه مَرَد خَلقِ شُدِه. ^{۱۰} امزی خاطر خاتُو باید یِگ پَرده دَ

سر خُو دَشته بَشه بخاطرِ ملايکه ها. ^{۱۱} دَ هر حال، دَ جماعتِ مَولا، خاتُو از مَرَد جدا نِیسته و مَرَد از خاتُو جدا نِییه. ^{۱۲} چُون اُمُو رقم که خاتُو از مَرَد دَ وُجود اَمَد، اُمُو رقم مَرَد از خاتُو دَ وُجود مِییه. مگم تمامِ چِیزا از خُدا دَ وُجود مِییه. ^{۱۳} خودون شُمو قضاوت کُنید: آیا بلده یگ خاتُو مُناسب اَسته که قد سر لُج دَ پِیش خُدا دُعا کُنه؟ ^{۱۴} آیا خودِ طَبِيعت دَز شُمو یاد نَمیدیه که اگه مَرَد مَوی دِراز بیله، بلده ازو شَرَم اَسته، ^{۱۵} ولے اگه خاتُو مَوی دِراز دَشته بَشه، بلده شی اِفتخار اَسته؟ چُون مَوی بلده ازو بخاطرِ پُوث کدُون سر شی دَده شُده. ^{۱۶} اگه کُدم کس بَخایه که دَزی باره جَر-و-بَحْث کُنه، مو و جماعت های ایماندارای خُدا بَغیر از امزی عمل دِیگه عمل ره انجام نَمیدی.

مَراسِمِ نانِ شامِ مَولا

متی ۱۷:۲۶؛ مَرَقَس ۱۲:۱۴؛ لُوقا ۲۲:۷.

^{۱۷} دَ امزی هِدایَت های زیر، از شُمو تعریف-و-توصیف نَمونم، چُون وختیکه شُمو جم موشید، بلده بَهرتر شُده نَه، بلکه بلده بَدتر شُده و جَم موشید. ^{۱۸} دَ قَدَمِ اوّل، وختیکه شُمو بَحِیثِ جماعتِ ایماندار جم موشید، ما مِیشَنوَم که دَ مینکل شُمو تفرقه وُجود دَره و تا اندازه باور مَونم. ^{۱۹} حتماً فِرَقه ها ام دَ مینکل شُمو دَ وُجود اَمده بَشه، چُون دَمزی طَریقَه ایماندارِ حَقِیقِی دَ بَین شُمو بَرَمَلا مَوشه. ^{۲۰} وختیکه شُمو جم موشید، بلده ازی نِیسته که نانِ شامِ مَولا ره بُخورید، ^{۲۱} چُون دَ وختِ خوردو هر کس نانِ خود خُو ره از دِیگرو کده

پیشتر میگیره و مُوخوره. اوخته یگ نفر گُشنه مومنه و دیگه نفر مَسْت موشه. ^{۲۲} آیا شُمو خانه ندرید که دَ اُونجی بُوخورید و وُچی کُنید؟ یا شُمو میخاهید که جماعتِ ایماندارای خُدا ره تحقیر-و-توهین کُنید و مردمای نادار ره شرمنده کُنید؟ دَز شُمو چی بُوگم؟ آیا شُمو ره تعریف-و-توصیف کُنم؟ نه، دَزی باره شُمو ره تعریف-و-توصیف نَمونم.

^{۲۳} چُون چیزی ره که از مولا یافتم امو چیز ره دَز شُمو ام تسلیم کُدم، اُو ای بُود که مولا عیسیٰ دَ شاوی که یهودای اسخربوطی اُو ره تسلیم کد، نان ره گِرِفت ^{۲۴} و شُکر کده تُوته کد و گُفت: ”ای جسم مه آسته که بلده نجات شُمو یه. ای مَراسِم ره دَ یادِ ازمه دَ جای بیرید.“ ^{۲۵} و امی رقم بعد از نان خوردو جام ره ام گِرِفت و گُفت: ”ای جام عهدِ نو آسته دَ وسیله خُون مه. ای مَراسِم ره دَ جای بیرید، هر وختیکه ای ره وُچی مُونید، دَ یادِ ازمه وُچی کُنید.“ ^{۲۶} چُون هر وختیکه شُمو ای نان ره مُوخورید و ای جام ره وُچی مُونید، شُمو مَرگِ مولا ره اعلان مُونید تا وختیکه اُو دُوباره بییه.

^{۲۷} پس هر کسی که بطور نامناسب ازو نان بُوخوره و از جامِ مولا وُچی کُنه، اُو نِسبت دَ جسم و خُونِ مولا مُجرِم حساب موشه. ^{۲۸} امزی خاطر هر کس خود ره آزمایش کُنه و بعد ازو از نان بُوخوره و از جام وُچی کُنه. ^{۲۹} چُون هر کسی که مُوخوره و وُچی مونه، بدون ازی که اَرزِشِ جسمِ مولا ره پَی بیره، اُو بلده محکوم شُدون خُو مُوخوره و وُچی مونه. ^{۳۰} امزی خاطر غَدْر شُمو ضعیف و ناجور اَسْتید و یگ تعداد شُمو ام مُرده. ^{۳۱} لیکن اگه مو خودون

ره قضاوت موكدى، د بله مو حُكم نموشد. ^{۳۲} ولې وختيکه د بله مو حُكم موشه، مو د وسيله مولا اصلاح موشى تا قد دُنيا محكوم نشنى. ^{۳۳} پس آى برارون مه، وختيکه بلده خوردو جم موشيد، معطل يگديگه خو بشينيد. ^{۳۴} اگه كدم كس كُشنه آسته، د خانه خو نان بخوره. نشنه كه جم شدون شمو باعث محكوميت شمو شنه. د باره ديگه چيزا وختيکه آمدم، هدايت ميديم.

يگ روح قد تحفه هاى كلو

۱۲ آلى د باره تحفه هاى روحانى: آى برارو، ما نميخايم كه شمو دزى باره بے خبر بشيد. ^۱ شمو ميديد، زمانى كه شمو بت پرست بويد، از هر طريق سون بت هاى گنگه-و- بے زيو برده شده از راه بر موشديد. ^۲ پس ما ميخايم شمو بفاميد كه هر كسى كه د وسيله روح خدا توره بگيه، هرگز نموگيه، "نالت د عيسى!" و هيچ كس ام نميتنه بگيه، "عيسى مولا آسته،" جز د وسيله روح القدس.

^۳ تحفه هاى مختلف روحانى وجود دره، مگم روح امويگ آسته. ^۴ خدمتاي مختلف وجود دره، مگم مولا امويگ آسته. ^۵ عمل هاى مختلف وجود دره، مگم امويگ خدا آسته كه تمام ازوا ره د وجود پگ د كار ميندزه. ^۶ ظهور روح القدس د هر كس بلده فايده پگ دده موشه. ^۷ د يگ نفر د وسيله روح القدس كلام پر از حكمت دده موشه و د ديگه نفر د

وَسِيْلَهُ امْرُؤُ رُوْح، كَلَامٍ پُرْ اَزْ عِلْمٍ؛ ^۹ دَ يِگِ دِيگِه دَ وَسِيْلَهُ امْرُؤُ رُوْح، اِيْمَانِ وَ دَ شَخْصِ
 دِيگِه دَ وَسِيْلَهُ امْرُؤُ رُوْح، تُحْفَه هَا بَلَدَه شَفَا دَدُو؛ ^{۱۰} دَ دِيگِه نَفْر قُدْرَتِ اَنْجَامِ دَدُوْنِ مُعْجَزَه
 هَا، دَ دِيگِه كَس قُدْرَتِ پِيْشْگُوْبِي، دَ دِيگِه كَس قُدْرَتِ تَشْخِيْصِ رُوْح هَايِ مُخْتَلِفِ، دَ
 دِيگِه نَفْر قُدْرَتِ تَوْرَه كُفْتُو دَ زِيُونَايِ رَقْمِ رَقْمِ وَ دَ نَفْر دِيگِه قُدْرَتِ تَرْجُمِه امْرِي زِيُونَا.
^{۱۱} تَمَامِ امْرِيَا دَ وَسِيْلَهُ امْرُؤِ يِگِ رُوْح فِعَالِ اَسْتَه كِه اُو امِي تُحْفَه هَا رَه دَ مُطَابِقِ خَاسْتِ-وَ-
 اِرَادِه خُو دَ هَر كَس تَقْسِيْمِ مُوْنَه.

يِگِ جِسْمِ قَدِ اَعْضَايِ كَلُو

^{۱۲} چُونِ امُو رَقْمِ كِه جِسْمِ يِگِ اَسْتَه وَ اَعْضَايِ كَلُو دَرَه وَ تَمَامِ اَعْضَايِ جِسْمِ، بَاوْجُوْدِ كِه
 كَلُو اَسْتَه، يِگِ جِسْمِ رَه تَشْكِيلِ مِيْدِيَه؛ دَ بَارَه مَسِيْحِ اَمِ امِي رَقْمِ اَسْتَه. ^{۱۳} چِرَاكِه پِگِ مَوِ دَ
 يِگِ رُوْحِ بَلَدَه يِگِ جِسْمِ تَعْمِيْدِ دَدَه شُدِي، چِي يَهُودِ وَ چِي يُونَانِي، ^{۱۴} چُونِ جِسْمِ اَزِ يِگِ
 عَضُو نِيْبِيَه، بَلَكِه اَزِ اَعْضَايِ كَلُو تَشْكِيلِ شُدَه. ^{۱۵} اگِه پَايِ بُوْگِيَه: "بَخَاطِرِي كِه دِسْتِ
 نِيْسْتُمْ، مَا دَ جِسْمِ تَعْلُقِ نَدْرُمْ." اِي دَلِيْلِ نَمُوْشَه كِه اُو دِيگِه عَضُو جِسْمِ نِيْسْتَه. ^{۱۶} يَا اگِه
 گُوْشِ بُوْگِيَه: "بَخَاطِرِي كِه چِيْمِ نِيْسْتُمْ، دَ جِسْمِ تَعْلُقِ نَدْرُمْ." اِي دَلِيْلِ نَمُوْشَه كِه اُو دِيگِه
 عَضُو جِسْمِ نِيْسْتَه؟ ^{۱۷} اگِه تَمَامِ جِسْمِ چِيْمِ مَوْبُوْدِ، جَايِ شَنِيدُو دَ كُجَا مَوْبُوْدِ؟ اگِه تَمَامِ جِسْمِ
 گُوْشِ مَوْبُوْدِ، جَايِ بُوِي كَدُو دَ كُجَا مَوْبُوْدِ؟ ^{۱۸} لِيكِنِ رَقْمِي كِه فِعْلًا اَسْتَه خُدَا هَر كُدْمِ
 اَعْضَا رَه دَ مُطَابِقِ خَاسْتِ-وَ-اِرَادِه خُو دَ جِسْمِ قَرَارِ دَدَه. ^{۱۹} اگِه تَمَامِ جِسْمِ يِگِ عَضُو مَوْبُوْدِ،

جِسْمِ كُجَا وَجُودِ مِيدَشْت؟ ^{۲۰} مگم آلی اَعْضَا كَلُو اَسْتَه، وَلِے جِسْمِ یِگ. ^{۲۱} چِمِ نَمِیْتَنَه دَ دِسْت بُوگیه: "ما دَز تُو ضُرُورَتِ نَدْرُم. " نَه ام سر مِیْتَنَه دَ پَای هَا بُوگیه: "ما دَز شُمُو ضُرُورَتِ نَدْرُم. " ^{۲۲} بَرعَكْس، اَعْضَا یِ جِسْمِ كَه ضَعِیْفَتَر مَعْلُوم مُوشَه، ضُرُورِی تَر اَسْتَه. ^{۲۳} و اَعْضَا یِ جِسْمِ كَه دَ نَظَرِ اَز مَو كَم اَرَزِشْتَر حِسَابِ مُوشَه، اُونَا رَه قَد اِحْتِرَامِ خَاصِ مُوبُوشَنِی وَ قَد اَعْضَا یِ كَه قَابِلِ نِشُو دَدُو نِیْبَه، قَد حُرْمَتِ خَاصِ رِفْتَارِ مُوكُنِی، ^{۲۴} دَ حَالِی كَه اَعْضَا یِ نُورِیْنَد مَو دَزِی كَارَا ضُرُورَتِ نَدْرَه. لِیَكِن خُدا جِسْمِ رَه دَ شَكْلِی تَرْتِیْبِ دَدَه كَه بَلَدَه اَعْضَا یِ كَم اَرَزِشْتَرِ جِسْمِ اِحْتِرَامِ كَلُوتَرِ دَدَه شُدَه ^{۲۵} تا دَ بَیْنِ اَعْضَا یِ جِسْمِ جَدَا یِ دَ وَجُودِ نِیَه، بَلَكِه اَعْضَا یِ جِسْمِ مَسَاوِیَانَه دَ فِكر یِگَدِیگِه خُو بَشَه. ^{۲۶} و اگَه یِگ عَضُو دَ دَرْدِ بَیْبَه، تَمَامِ اَعْضَا قَد اَزُو قَتِی دَرْدِ بَكَشَه وَ اگَه یِگ عَضُو عِزَتِ-وَ-اِحْتِرَامِ پَیْدَا كُنَه، تَمَامِ اَعْضَا قَد اَزُو خُوشِی كُنَه.

^{۲۷} شُمُو جِسْمِ مَسِیْحِ اَسْتِیْد وَ هَر كُدَم شُمُو یِگ عَضُو اَزُو: ^{۲۸} خُدا دَ جَمَاعَتِ اِیْمَانْدَارَا اَوَّلِ رَسُولَا، دَوَمِ پَیْغَمْبَرَا، سَوَمِ مَعْلِمَا رَه قَرَارِ دَد؛ بَعْدِ اَزُو مُعْجَزَه هَا، بَعْدِ اَزُو تُحْفَه هَا بَلَدَه شَفَا دَدُو، كُومَكِ كَدُو، رَهْبَرِی كَدُو وَ تَوْرَه كُفْتُو دَ زَبُونَا یِ رَقَمِ رَقَم. ^{۲۹} اَیَا پَگِ رَسُولِ اَسْتَه؟ اَیَا پَگِ پَیْغَمْبَرِ اَسْتَه؟ اَیَا پَگِ مَعْلِمِ اَسْتَه؟ اَیَا پَگِ صَاحِبِ مُعْجَزَه اَسْتَه؟ ^{۳۰} اَیَا پَگِ تُحْفَه هَا بَلَدَه شَفَا دَدُو دَرَه؟ اَیَا پَگِ دَ زَبُونَا یِ مُخْتَلِفِ تَوْرَه مُوكِیَه؟ اَیَا پَگِ تَرْجُمَه مُوكُنَه؟ ^{۳۱} پَسِ دَ شُوقِ كَلُو دَ طَلَبِ تُحْفَه هَا یِ بَزُرْكَتَرِ بَشِیْد. وَ مَا بَلَدَه شُمُو اَزِیَا كَدَه ام یِگِ رَاهِ بَهْتَرِ رَه نِشُو مِیْدِیْم.

۱۳ اگه دَ زبونای مردُم و ملایکه ها توره بُگِیم، ولے مُحَبَّت نَدَشته بَشُم، ما مِثِلِ یگ زنگِ پُر سر-و-صدا و سَنجی که تَرَنگ-و-پَرَنگ مُوکنه اَسْتُم. ^۲ اگه تُحْفَه پِیشگویی دَشته بَشُم و تمامِ رازها و تمامِ عِلْمِ ره بَدَنُم و ایمانِ کَامِلِ دَشته بَشُم، دَ اندازِه که بِنْتُم کوه ها ره از جای شی حَرکت بَدِیم، ولے مُحَبَّت نَدَشته بَشُم، ما هیچ اَسْتُم. ^۳ اگه پگِ دارایی خُوره خیرات کُنُم و جِسْمِ خُوره تسلیم کُنُم تا دَر دَدَه شُنه، ولے مُحَبَّت نَدَشته بَشُم، هیچ فایده دَ دِست نَمیرُم.

^۴ مُحَبَّت باصبر-و-حوصله اَسْتَه؛ مُحَبَّت مِهْرَبان اَسْتَه؛ مُحَبَّت بَخِیلی نَمُونه و فخر فروش و مغرور نِیَسْتَه؛ ^۵ مُحَبَّت رفتارِ نامُناسبِ نَدَره، خودخاه نِیَسْتَه، قار نَمُوشه و کینه نَمِیگِیره؛ ^۶ مُحَبَّت از بَدی-و-شرارت خوشحال نَمُوشه، ولے از راستی خوشحال مُوشه. ^۷ مُحَبَّت تمامِ چیزا ره تَحْمَلِ مُونه، پگِ چیزا ره باورِ مُونه، دَ تمامِ چیزا اُمیدوار اَسْتَه و تابِ تمامِ چیزا ره میره.

^۸ مُحَبَّت هرگز خلاص نَمُوشه؛ مگم تُحْفَه پِیشگویی خلاص مُوشه و تُحْفَه زبونای مُخْتَلِفِ بَدِ مُوشه و تُحْفَه عِلْمِ از بَینِ موره. ^۹ چُونِ عِلْمِ مو جُزئی اَسْتَه و پِیشگویی که مو مُوکنی ام جُزئی اَسْتَه. ^{۱۰} مگم وختیکه کَامِلِ بییه، جُزئی از بَینِ موره. ^{۱۱} زمانی که بچکِیچه بُوَدُم، ما رَقْمِ یگ بچکِیچه توره مُوگُفْتُم و رَقْمِ یگ بچکِیچه فِکْرِ مُو کُودُم و مِثِلِ یگ

بچکيچه دليل ميوردم. مگم وختيکه آدم کته شدم، کارای بچکيچگی ره ایله کدم. ^{۱۲} چون دَ زمانِ حاضرِ مو دَ آینه خیره مینگری، لیکن دَ او زمانِ رُوی دَ رُوی مینگری. فعلاً شناخت مه جزئی آسته، ولے دَ او زمانِ ما کاملاً مینخشم، امو رقم که ما کاملاً شِنخته شدیم. ^{۱۳} فعلاً امی سه چیز باقی مومنه: ایمان، امید و مُحَبَّت؛ مگم بزرگترین امزیا مُحَبَّت آسته.

تُحفه های پیشگویی و توره گفتو دَ زبونای غیر

۱۴ ^۱ پُشتِ مُحَبَّتِ بگرديد و دَ شوقِ کلو دَ طلبِ تُحفه های روحانی بشید، خصوصاً ای که پیشگویی کنید. ^۲ چون کسی که دَ زبونِ غیر توره مَوگيه، او نه قد مردم، بلکه قد خدا توره مَوگيه، چون هیچ کس توره شی ره نَموفامه، چراکه او دَ وسیله روح رازها ره دَ زبو میره. ^۳ مگم کسی که پیشگویی مونه، او قد مردم توره مَوگيه بلده آباد کدو، تشویق کدو و تسلی ازوا. ^۴ هر کسی که دَ زبونِ غیر توره مَوگيه، او خود خو ره آباد مونه، مگم کسی که پیشگویی مَوکنه، جماعتِ ایماندارا ره آباد مونه. ^۵ ما آرزو دَرُم که پگ شمو دَ زبونای غیر توره بگید، لیکن کلوتر میخایم که پیشگویی کنید؛ چون کسی که پیشگویی مونه بزرگتر آسته نسبت دَ کسی که دَ زبونای غیر توره مَوگيه، سوای که کدم نفر ترجمه کنه تا جماعتِ ایماندارا آباد شنه.

۶ آی برارو، اګه ما د پيش شمو بييم و د زبونای غير توره بگم، دز شمو چی فايده ميرسنم، اګه بلده شمو کدم وحی یا علم یا پیشگویی یا تعلیم نیرم؟ ۷ حتی چیزای بے جان که آواز میدیه مثل توله و بریط، اګه بطور صحیح زده نشنه، چطور فامیده موشه که د توله یا د بریط چی زده شد؟ ۸ امی رقم اګه شیپور جنگ آواز نامعلوم بدیه، کی خود ره بلده جنگ آماده مونه؟ ۹ د باره شمو ام امی رقم آسته: اګه شمو قد زبون خو توره قابل فهم نکید، چطور فامیده شنه که چیزخیل گفته شد؟ ای مثل ازی آسته که شمو قد هوا توره بگید. ۱۰ بدون شک د دنیا کلو زبونای مختلف وجود دره و هیچ کدم شی بے معنی نیسته. ۱۱ پس اګه معنای یگ زبو ره نمیدنم، ما بلده توره گوی یگ بیگنه آستم و توره گوی بلده ازمه یگ بیگنه آسته. ۱۲ د باره شمو ام امی رقم آسته: ازی که شمو بلده تحفه های روحانی شوق درید، کوشش کنید که بلده آباد کدون جماعت ایماندارا پیشرفت کنید.

۱۳ امزی خاطر کسی که د کدم زبون غیر توره موگیه باید دعا کنه تا ترجمه ام بتنه. ۱۴ چون اګه د زبون غیر دعا کنم، روح مه دعا موکنه، ولے عقل مه بے ثمر مومنه. ۱۵ پس چیز کار کنم؟ ما قد روح خو دعا مونم، ولے قد عقل خو ام دعا مونم؛ ما قد روح خو سرود میخانم، ولے قد عقل خو ام سرود میخانم. ۱۶ د غیر ازو، اګه قد روح خو حمد-و-ثنا موگی، او کسی که مثل یگ شخص کم معلومات آسته، چطور میتنه د شکرگزاری تو «آمین» بگیه د حالیکه نموفامه تو چیزخیل موگی؟ ۱۷ البته تو خوب شکرگزاری موکنی، لیکن امو نفر دیگه آباد نموشه. ۱۸ خدا ره شکر مونم که ما از پگ شمو کده کلوتر د

زبونای غَیر توره مُوگیم؛ ^{۱۹} مگم دَ مینکلِ جماعتِ ایماندارا خوش دَرُم که پَنج کلمه قابلِ فهم از عقل خُو بُگیم تا دَ دیگر و ام تعلیم بدیم، دَ جای ازی که هزاران کلمه دَ زبونِ غَیر بُگیم.

^{۲۰} آی پرارو، دَ فکر کدو بچکیچه نَبشید؛ برعکس، دَ بدی کدو نلغه بَشید، ولے دَ فکر کدو آدمای کته. ^{۲۱} دَ شریعت نوشته شده:

”خداوند مُوگیه:

دَ وسیله زبونای غَیر و لَبای بیگنه

ما قد امزی قوم توره مُوگم،

ولے باوجودِ ازی ام اونا دَز مه گوش نمیدیه.”

^{۲۲} امزی خاطر زبونا یگ نشانی آسته، نه بلده ایماندارا، بلکه بلده بے ایمانا؛ مگم پیشگویی بلده ایماندارا آسته، نه بلده بے ایمانا. ^{۲۳} پس اگه تمام جماعتِ ایماندارا جم شنه و پگ شی دَ زبونای غَیر توره بُگیه و دَ امزو وخت نفرای کم معلومات یا بے ایمان داخلِ بییه، آیا اونا نموگیه که شمو دیونه آستید؟ ^{۲۴} لیکن اگه پگ پیشگویی کُنه و کُدم شخصِ بے ایمان یا کم معلومات داخلِ بییه، او دَ وسیله پگ ملامت موشه و دَ وسیله پگ قضاوت

مُوشه ^{۲۵} و رازهای دِل شی بَرَمَلا مُوشه. اوخته اُو رُوی دَ خاک اُفتده خُدا ره عِبادت مُونه و اِقرار مُونه که، ”خُدا واقِعاً دَ مینکل شُمو آسته.“

نَظْم و تَرْتیب دَ جَماعتِ اِیماندارا

^{۲۶} پس مقصد مه چی آسته، آی پَرارو؟ وختیکه شُمو جم مُوشید، هر کس یگ سرُود، یگ تعلیم، یگ وَحی، یگ توره دَ زِبونِ غَیر یا ترجمه زِبونِ غَیر ره دَره. تمام امزیا باید بلده آباد کدو انجام دده شنه. ^{۲۷} اگه کُدم کس دَ زِبونِ غَیر توره مُوگیه، باید از دُو یا سه نفر کَلوتر نَبشه و هر کُدم شی دَ نوبتِ توره بُگیه و یگو کس دِیگه ترجمه کنه. ^{۲۸} لیکن اگه کُدم ترجمان نَبشه، اونا دَ مینکلِ جَماعتِ اِیماندارا چُپ-و-آرام بِشینه و قد خود خُو و قد خُدا توره بُگیه؛ ^{۲۹} و از انبیا دُو یا سه نفر توره بُگیه و دِیگرو بِسَنجه که چی کُفته شد. ^{۳۰} لیکن اگه کُدم وَحی بلده کس دِیگه که دَ اُونجی شِشته مییه، نفرِ اوّل چُپ شنه تا او توره بُگیه. ^{۳۱} چُون دَزی رقم، پگ شُمو میتنید دَ نوبتِ پیشگویی کُنید تا پگ تعلیم بگیریه و پگ تشویق شنه. ^{۳۲} روح انبیا تابع انبیا آسته، ^{۳۳} چُون خُدا، خُدا بی نظمی نیسته، بلکه خُداي نَظْم-و-آرامش آسته.

اُمو رقم که دَ تمامِ جَماعتِ های مُقدَّسین آسته، ^{۳۴} خاتونو باید دَ جَماعتِ های اِیماندارا چُپ بِشینه، چراکه بلده ازوا اِجازه نییه که توره بُگیه، بلکه اُمو رقم که شریعت مُوگیه، تابع بشه. ^{۳۵} اگه اونا میخایه کُدم چیز ره بُفامه، دَ خانه از شویون خُو پُرسان کنه، چُون بلده

خاتونو شرم آسته که دَ جماعتِ ایماندارا توره بُگیه. ^{۳۶} آیا کلامِ خُدا از شُمو سرچشمه
گرفته؟ یا شُمو تنها کسای آستید که کلامِ خُدا دَز شُمو رسیده؟

^{۳۷} اگه کُدم کس خود ره نَبی یا یگ شخصِ روحانی فکر مُوکنه، اُو باید امی چیز ره که دَز
شُمو نوشته مُونم تصدیق کُنه که حُکمِ مولا آسته. ^{۳۸} هر کسی که ای ره تصدیق نَکُنه،
خودِ ازو ام تصدیق نَمُوشه. ^{۳۹} پس ای برارو، کلو شوق دشته بشید که پیشگویی کُنید و
توره گُفتو دَ زبونای غیر ره منع نَکُنید؛ ^{۴۰} مگم تمام چیزا باید بطورِ مُناسب و دَ ترتیب
انجام دده شُنه.

دوباره زنده شدنِ مسیح

۱۵ ای برارو، آلی ما میخایم خوشخبری ره دَ یاد شُمو بیرم که دَز شُمو اعلان کُدم،
امو ره که شُمو ام قبول کدید و ام دَزو قایم-و-اُستوار آستید ^۲ و ام دَ وسیله امزو نجات پیدا
مُونید، دَ شرطی که دَ امزو پیغام که ما دَز شُمو اعلان کُدم محکم بُمنید؛ اگه نه ایمان
شُمو عَبَث-و-بے فایده آسته. ^۳ چون چیزی ره که ما یافتدم، بحیثِ اوّلین چیزِ مُهم دَز شُمو
رَسَندم، یعنی که مسیح دَ مُطابقِ نوشته های مُقدّس بخاطرِ گناه های مو مُرد ^۴ و دَفن شد
و دَ مُطابقِ نوشته های مُقدّس دَ روزِ سوّم دوباره زنده شد ^۵ و دَ کیفا و بعد ازو دَ امزو
دوازده یار ظاهر شد. ^۶ بعد ازو دَ یگ وخت، دَ کلوتر از پنج صد برار ظاهر شد که اکثریتِ

ازوا هنوز زنده یه، ولے بعضی های شی مُرده. ^۷ بعد ازو دَ یعقوب ظاهر شد و بعد ازو دَ تمام رسولا. ^۸ آخر پگ، دز مه که مثل نلغه بے وخت تولد شده بودم، ام ظاهر شد. ^۹ چون ما کمترین از پگ رسولا استم و لایق ازی ره ندرم که رسول گفته شئم، چراکه جماعت ایماندارای خدا ره آزار-و-آذیت موکدم. ^{۱۰} لیکن دَ وسیله فیض خدا استم هر چیزی که استم و فیض ازو دَ وجود ازمه بے فایده نبوده، بلکه ما از پگ ازوا کده کلوتر زحمت کشیدم؛ اگرچه نه خود مه، بلکه فیض خدا که قد از مه استه زحمت کشیده. ^{۱۱} پس چی خود مه، چی اونا، امی رقم مو خوشخبری ره اعلان مونی و دَ امزی خوشخبری شمو ایمان اوردید.

دوباره زنده شدن مُرده ها

^{۱۲} لیکن اگه اعلان موشه که مسیح از مُرده ها دوباره زنده شد، چطور بعضی از شمو مویگه که دوباره زنده شدو از مُرده ها وجود ندره؟ ^{۱۳} اگه دوباره زنده شدو از مُرده ها وجود ندره، پس مسیح ام از مُرده ها زنده نشده؛ ^{۱۴} و اگه مسیح دوباره زنده نشده، ام موعظه از مو باطل استه و ام ایمان از شمو. ^{۱۵} علاوه ازی، مو ام بلده خدا شاهدای دروغی جور موشی، چون مو دَ باره خدا شاهدی ددے که او مسیح ره دوباره زنده کده، دَ حالیکه اگه مُرده ها دوباره زنده نموشه، او ره دوباره زنده نکده. ^{۱۶} چون اگه مُرده ها دوباره زنده نموشه، مسیح ام دوباره زنده نشده. ^{۱۷} و اگه مسیح دوباره زنده نشده، ایمان شمو باطل استه و شمو تا آلی ره دَ گناه های خو باقی استید. ^{۱۸} امچنان کسای که دَ مسیح ایمان

دَشْتَه و مُرْدَه، نَابُود شُدَه. ^{۱۹} اگه تنها بلده امزی زندگی مو د مسیح امید دری، مو از پگِ مردما کده بدبخت تر آستی.

^{۲۰} لیکن مسیح واقعاً از مُرده ها دوباره زنده شُدَه و اوّلین کسی آسته که از مینکلِ مُرده ها باله شُدَه. ^{۲۱} چُون امُو رقم که مرگ از طریقِ یگِ انسان آمد، امُو رقم دوباره زنده شُدو از مُرده ها ام از طریقِ یگِ انسان آمد. ^{۲۲} پس امُو رقم که د گناهِ بابای آدم پگِ مومره، امُو رقم د قربانی مسیح پگِ زنده موشه. ^{۲۳} لیکن هر کس د نوبتِ خو: مسیح اوّلین کسی که دوباره زنده شُد و بعد ازو د وختِ آمدون شی کسای که دزو تعلق دَره. ^{۲۴} بعد ازو آخرِ زمان مییه، وختیکه مسیح پادشاهی ره د خدا، یعنی آته آسمانی تسلیم مونه، وختیکه او هر حکمران و هر قدرت و قوت ره نابود مونه. ^{۲۵} چُون او باید تا وختی حکمرانی کنه که تمام دُشمنای خو ره د زیرِ پایِ خو پورته کنه. ^{۲۶} دُشمنونِ آخرِ که نابود موشه، مرگ آسته. ^{۲۷} چُون خدا ”تمام چیزا ره د تی پای ازو قرار دده.“ لیکن وختیکه موهگه ”تمام چیزا د تی پای ازو قرار دده شد،“ واضح آسته که خودِ خدا شاملِ تمامِ امزو چیزا نموشه که تی پای ازو قرار دده شد. ^{۲۸} مگم وختیکه تمام چیزا تابع مسیح شد، اوخته خودِ مسیح که باچه خدا آسته، تابع امزو موشه که تمام چیزا ره د تی پای شی قرار دد تا خدا، تمام چیزا د بله تمام چیزا بشه.

^{۲۹} اگه مُرده ها هرگز دوباره زنده نموشه، پس کسای که بلده مُرده ها غسلِ تعمید میگیره،

چی مَوکنه؟ چرا اونا بلده مُرده ها غُسلِ تعمید میگیره؟^{۳۰} و مو چرا زندگی خوره هر ساعت دَ خطر میندزی؟^{۳۱} دَ افتخاری که دَ باره شمو دَ حُضورِ مَولای مو مسیح عیسی دَرُم قَسَم آسته که ما هر روز دَ مُردو برابر آستم.^{۳۲} اگه ما فقط بخاطر اُمید های انسانی قد درنده ها دَ اِفْسَس جنگ کدُم، ما ازو چی فایده دَ دِست اُورِدیم؟ اگه مُرده ها زنده نَموشه، «ببید که بُخوری و وُچی کُنی، چُون صَباح مَومری.»^{۳۳} بازی نَخورید: «همنشین بد، اخلاقِ خُوب ره فاسد مونه.»^{۳۴} دَ هُوش ببید و از گُناه کدو دِست بکشید؛ چُون بعضی کسا آسته که از خُدا هیچ شِناس ندره. ای توره ره بلده شرمندون شمو مَوگیم.

جِسْم دُوباره زنده شده

ولے اگه یگو کس پُرسان کُنه: ”مُرده ها چی رقم دُوباره زنده موشه و قد چی رقم جِسْم مییه؟“^{۳۵} ای نادو، چیزی ره که کِشت مونی، او زنده نَموشه تاکه نمره.^{۳۷} و چیزی ره که کِشت مونی، او تِنه گیاه نیسته که بُر موشه، بلکه فقط تُخم آسته، چی تُخم گندم بَشه یا کدُم تُخم دیگه.^{۳۸} لیکن خُدا مُطابقِ خاست-و-اراده خُو دَزُو جِسْم مییدیه و بلده هر تُخم جِسْم خود شی ره مییدیه.^{۳۹} تمامِ گوشت ها یگ رقم نیسته، بلکه گوشتِ انسان یگ رقم آسته، گوشتِ حیوانا دیگه رقم و گوشتِ مُرغکو یگ رقم دیگه و ماهیا دیگه رقم.^{۴۰} امی رقم جِسْم های آسمانی وجود دره و جِسْم های زمینی، مگم شکوه-و-جلالِ جِسْم های آسمانی یگ رقم آسته و از جِسْم های زمینی دیگه رقم.^{۴۱} آفتو یگ رقم شکوه-و-جلال

دَره، ماهتو دِيگه رقم شِكوه-و-جلال دَره و ستاره ها ام شِكوه-و-جلال دِيگه رقم؛ د حقيقت شِكوه-و-جلال يگ ستاره از دِيگه ستاره فرق دَره. ^{۴۲} دُوباره زنده شُدون مُرده ها ام امی رقم آسته: چيزی که کشت مُوشه از بين رفتنی آسته، ولے چيزی که دُوباره زنده مُوشه از بين رفتنی نييه. ^{۴۳} او د خاری-و-ذلت کشت مُوشه، د شِكوه-و-جلال دُوباره زنده مُوشه؛ او د ضعيفی کشت مُوشه، د قُوت دُوباره زنده مُوشه. ^{۴۴} جسمِ نَفسانی کشت مُوشه، جسمِ روحانی دُوباره زنده مُوشه. اگه جسمِ نَفسانی وجود دَره، جسمِ روحانی ام وجود دَره. ^{۴۵} امی رقم ام د کِتَابِ مُقَدَّسِ نَوِشْتَه يه: ”انسانِ اوّل يعنی آدم، يگ مَوْجُودِ زنده جور شُد.“ ولے آدمِ آخِرِ رُوحِ زنده گي-بَخَشِ جور شُد. ^{۴۶} ليکن روحانی، اوّل نَمَد، بَلَكِه اوّل نَفسانی اَمَد و بعد ازو روحانی. ^{۴۷} انسانِ اوّل از زمی بُوَد و خاکی؛ انسانِ دوّم از آسمو. ^{۴۸} اُمُو رقم که آدم خاکی بُوَد، کسای که از خاک آسته ام اُمُو رقم آسته؛ و اُمُو رقم که انسانِ آسمانی آسته، کسای که د آسمو تعلق دَره ام اُمُو رقم آسته. ^{۴۹} اُمُو رقم که مو شکلِ انسانِ خاکی ره گِرِفْتِے، اُمُو رقم شکلِ انسانِ آسمانی ره ام مِيگِيرِي.

^{۵۰} اَي برارو، ما بلده شُمُو امی ره مُوگِيمُ که گوشت و خُون نَمِيْتَنَه و ارثِ پادشاهی خُدا شُنه و امچنان چيزی از بين رفتنی نَمِيْتَنَه و ارثِ چيزی شُنه که از بين رفتنی نييه. ^{۵۱} اينه، ما بلده شُمُو يگ راز ره مُوگِيمُ: پگ مو نَمُوْمَرِي، بَلَكِه پگ مو تَبْدِيلِ مُوشِي، ^{۵۲} د يگ لحظه، د يگ کِرِپک زِدو، د غَيْتِيکِه شِيپُورِ آخِرِ زِدِه مُوشه. چُون آوازِ شِيپُورِ بَرِ مُوشه و مُرده ها دُوباره زنده مُوشه زنده از بين نَرَفْتَنِي؛ و مو تَبْدِيلِ مُوشِي. ^{۵۳} چُون اِي جِسْمِ از

بَيْنَ رَفْتَنَى بَايِدِ يِگِ جِسْمِ از بَيْنِ نَرَفْتَنَى بُوْشِه و اِي جِسْمِ مُرْدَنَى بَايِدِ يِگِ جِسْمِ اَبْدَى
بُوْشِه. ^{۵۴} پَس وَخْتِيكِه اِي جِسْمِ از بَيْنِ رَفْتَنَى اَمُو جِسْمِ از بَيْنِ نَرَفْتَنَى رِه پُوْشِيْد و جِسْمِ
مُرْدَنَى جِسْمِ اَبْدَى رِه پُوْشِيْد، اوخْتِه اَمِي تُوْرِه كِه نُوْشْتِه شُدِه پُوْرِه مُوْشِه:

”مَرگِ دَ وِسِيْلِه پِيروزي قُوْرْتِ شُد.“

^{۵۵} ”اِي مَرگِ، پِيروزي تُو كُجَا اَسْتِه؟“

”اِي مَرگِ، نِيْشِ تُو كُجَا يِه؟“

^{۵۶} نِيْشِ مَرگِ كُناهِ اَسْتِه و قُدْرَتِ كُناهِ، شَرِيْعَتِ. ^{۵۷} مَگَم خُدا رِه شُكْر كِه اُو دَ وِسِيْلِه مَوْلَايِ
مُو عِيْسَى مَسِيْحِ بَلْدِه اَز مُو پِيروزي مِيْدِيِه. ^{۵۸} اَمْزِي خَاطِرِ اِي بَرارونِ عَزِيْزِ، قَايِمِ و اَسْتُوَارِ
بُمْنِيْد. هَمِيْشِه دَ كَارِ مَوْلَا پِيْشِي بِيْگِيْرِيْد، چُوْنِ شُمُو مِيْدَنِيْد كِه زَحْمَتِ شُمُو دَ خِدْمَتِ مَوْلَا
بِه فَايْدِه نِيْبِيِه.

جَم كَدُوْنِ كَوْمَكِ بَلْدِه اِيْمَانْدَارَايِ ضَرُوْرْتَمَنْدِ

۱۶ اَلِي دَ بَارِه جَم كَدُوْنِ كَوْمَكِ بَلْدِه مُقَدَّسِيْنِ: اَمُو رَقْمِ كِه دَ جَمَاعَتِ هَايِ اِيْمَانْدَارَايِ
غَلَاتِيِه هِدَايَتِ دَدُمِ، شُمُو اَمِ اَمُو رَقْمِ كُنِيْد. ^۲ دَ رُوْزِ اَوَّلِ هَرِ هَفْتِه، هَرِ كُدَمِ شُمُو يِگِ هِدِيِه دَ

مُطَابِقِ عَايِدِ خُو جِدَا كَدِه پَس اِنْدَاز كُنِيِد تَا دَ وَخْتِ اَمْدُون مِه دَ پَيَسِه جَم كَدُو ضُرُورَتِ نَشْنِه.^۳ وَ غَيِّتِيكِه مَا بَرَسْم، كَسَاي رِه كِه شُمُو تَاپِيِد كُنِيِد، قَد خَط هَا رَيِي مُونْم تَا هَدِيَه شُمُو رِه دَ اَوْرُشَلِيْم بُرِه.^۴ وَ اَكِه صَلَاح شُد كِه مَا اَم بُوْرْم، اَوخْتِه اُونَا قَد اَزْمِه يَكْجَاي مَوْرِه.

نَقْشِه پَوْلُس بَلْدِه سَفَرِ اَيْنْدِه

^۵ وَخْتِيكِه اَز وِلَايَتِ مَقْدُونِيَه تِير شُدْم، دَ پِيَشِ اَز شُمُو مِيِيْم؛ چُون قَصْدِ دَرْم كِه اَز مَقْدُونِيَه تِير شُنْم^۶ وَ اِمْكَانِ دَرِه كِه قَد شُمُو بُمْنُم وَ حَتِي زَمِيَسْتُو رِه دَ اُونَجِي تِير كْنُم تَا شُمُو مَرِه دَ هَر جَايِي كِه بُوْرْم كَوْمَك كَدِه رَيِي كُنِيِد.^۷ اِم دَفْعَه نَمِيخَايْم كِه شُمُو رِه دَ سِرِ رَاهِ بِنَكْرُم، چُون اَمِيْدُوَار اَسْتُم كِه يَك مَدَتِ رِه قَد شُمُو بُمْنُم اَكِه مَوْلَا اِجَازِه بَدِيَه.^۸ مَكْم تَا وَخْتِ «عِيْدِ رُوْزِ پَنْجَاهُم» دَ اِفْسُس مُونْم،^۹ چَرَاكِه يَكِ دَرِكِه كْتِه وَ تَاثِيْر كُزَارِ بَلْدِه خِدْمَتِ مِه وَاز شُدِه، وَلِي مُخَالِفَا اَم كَلُو اَسْتِه.

^{۱۰} اَكِه تِيْمُوْتَاوَسِ پِيَشِ شُمُو مِيِيَه، تُوخ كُنِيِد كِه دَ مِيْنَكَلِ شُمُو بَدُونِ تَرَسِ بُوْد-وَ-بَاشِ كُنِه، چُون اُو اَم دَ كَارِ مَوْلَا مَشْغُولِ اَسْتِه، اَمُو رَقْم كِه مَا اَسْتُم.^{۱۱} پَس هِيْچِ كَسِ اُو رِه خَار-وَ-حَقِيْرِ حِسَابِ نَكْنِه. اُو رِه دَ صُلْح-وَ-سَلَامَتِي سُونِ رَاهِ شِي رَيِي كُنِيِد تَا پِيَشِ اَزْمِه بِيِيَه، چُون مَا قَدِ دِيَكِه بَرَارُو چِيْمِ دَ رَاهِ اَزُو اَسْتُم.^{۱۲} دَ بَارِه بَرَارِ مَوِ اِپُوْلُس، مَا اُو رِه كَلُو تَشْوِيْقِ كَدْم كِه قَدِ دِيَكِه بَرَارُو دَ پِيَشِ شُمُو بِيِيَه، لِيَكِنِ هِيْچِ رَاضِي نَشُد كِه دَ اَمْزِي زَمَانِ بِيِيَه؛

مگم وختیکه فرصت پیدا کُنه، اُو مییه.

^{۱۳} هوشیار بشید، دَ ایمان خُو قایم-و-اُستوار بُمَید، باجرات و قوی بشید. ^{۱۴} بیلید که تمام کارای شمو قد مُحَبَت فتی بشه.

^{۱۵} آی برارو، شمو میدنید که خانوارِ استیفان اوّلین کسای بُود که از ولایتِ اُخیا ایمان اُورد و خودون ره بلده خدمتِ مُقَدَّسین وَقَف کد. پس از شمو خاهش مُونم ^{۱۶} که شمو امزی رقم مردُما اطاعت کُنید و ام از هر کسی که قد ازوا کار و زحمت مونه. ^{۱۷} از اَمَدونِ استیفان و فورتوناتُس و اُخئیکاس خوش شُدُم، چراکه کمبُودی شمو ره اونا پوره کد؛ ^{۱۸} چُون اونا روح ازمه و ازشمو ره تازه کد. پس امی رقم اَدما ره بِنَخشید.

سلام های آخری

^{۱۹} جماعت های ایماندارای ولایتِ آسیا، قد جماعتِ ایماندارای که دَ خانه ازوا آسته، ام بلده شمو دَ نامِ مولا سلام های گرم رِبی مونه. ^{۲۰} تمام برارو دَز شمو سلام رِبی مونه. یگدیگه خُو ره قد رُوی ماخی مُقَدَّسانه سلام بُگید.

^{۲۱} ما پولُس امی دُعا-و-سلام ره قد دِستِ خود خُو نوشته کدیم. ^{۲۲} اگه کُدَم کس مولا عیسی ره دوست ندره، دَزُو نالت باد. «یا مولا، بیه!» ^{۲۳} فیضِ مولا عیسی نصیب شمو

شُنه. ^{۲۴} مُحَبَّت مه دَ وِسِيَلِه مَسِيح عِيسَى نَصِيْبِ پِگ شُمو شُنه، [آمين.]

سوال دا ريد؟ +1 807.700.6090

آزرگي © afghanbibles.org

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.